

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

לפני כבוד השופט שמאי בקר

בעניין:

פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ע"י ב"כ עו"ד מורג לנגנטל

המאשימה

נגד

יעקב רווח ע"י ב"כ עו"ד
אשר אדרי

הנאשמים

הכרעת דין

החלטתי להרשיע את הנאשם בביצוע עבירות של ניסיון לגרם מעשה מגונה בקטין, לפי סעיף 348 (א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") בנסיבות סעיף 345 (א)(3) לחוק, ביחד עם סעיף 25 לחוק (ריבוי עבירות), ובעבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטין מתחת לגיל 15 לפי סעיף 3(א)(6) לחוק (ריבוי עבירות), ובעבירות של ניסיון להטרדה מינית, התשנ"ח-1988, ביחד עם סעיף 25 לחוק (ריבוי עבירות). כמו כן, אני מורה על זיכוי של הנאשם מעבירות של ניסיון לגרם מעשה מגונה, לפי סעיף 348 לחוק (להלן: "החוק"), רק מן הטעם שמדובר בכפילות גרידא בכתב האישום, ללא שום טעם או סיבה נראית לעין.

כתב האישום

1. נגד הנאשם, יעקב רווח (להלן: "רווח"), הוגש כתב אישום במסגרתו יוחסו לו עבירות של ניסיון למעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 14, לפי סעיף 348 (א) בנסיבות סעיף 345 (א)(3) לחוק ביחד עם סעיף 25 לחוק (ריבוי עבירות), ניסיון לגרם מעשה מגונה לפי סעיף 348 (א) בנסיבות סעיף 345 (א)(3) ביחד עם סעיף 350 לחוק ביחד עם סעיף 25 לחוק (ריבוי עבירות), וניסיון להטרדה מינית של קטין מתחת לגיל 15 לפי סעיף 3(א)(6) לחוק ביחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1988, ביחד עם סעיף 25 לחוק.

2. על פי כתב האישום, במהלך החודשים מרץ עד יוני 2015 הופעלה א.א כסוכנת סמויה על ידי משטרת ישראל. במסגרת הפעלתה, הונחתה הסוכנת להיכנס לחדרי הלובי בחדרי שיחוח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

"צ'אט" ברשת האינטרנט, להציג עצמה כילדה בת שלוש עשרה, בכינוי "ליאן ז' אלופה" או "ליאן כיתה ז' אלופה" (להלן: "ליאן" או "הסוכנת"), ולנהל שיחות מקוונות עם הפונים אליה.

במהלך התקופה האמורה, במספר רב של הזדמנויות, פנה רווח לליאן באמצעות צ'אט באתר האינטרנט "תפוז", ולאחר מכן גם באמצעות תוכנת "סקייפ". על פי כתב האישום, כבר בראשית הקשר המקוון בין רווח לליאן, זו הבהירה לו שהיא בת שלוש עשרה, תלמידת כיתה ז' בבית ספר, וואף שלחה לו את מה שנחזה כתמונותיה ובהן היא נראית כילדה".

3. על פי האישום הראשון, במהלך השיחות המקוונות העלה רווח תכנים מיניים ולעיתים היה לבוש רק באופן חלקי; כך, ביום 29.4.2015 חשף רווח במשך מספר דקות חלק מאיבר מינו בפני ליאן, לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים. כמו כן, קירב רווח את לשונו למצלמת האינטרנט, ביצע "תנועת ליקוק", והורה לליאן לחשוף את לשונה.

4. על פי האישום השני, במספר רב של הזדמנויות, במסגרת השיחות המקוונות בין רווח לליאן, נגע רווח באיבר מינו מעל מגבת שעטה על גופו, ומתחת למכנסיו. רווח הדריך את ליאן כיצד "לנשק", והכל לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

ליאן קיימה חלק מהוראותיו של רווח, בין היתר בכך שביצעה תנועת "נשיקה" בשפתיה, וזאת מבלי שרווח שם ליבו להערותיה לפיהן חששה לעשות כן, ומבלי שהתייחס לכך שציינה בפניו שבקשותיו גורמות לה אי-נוחות ומביכות אותה.

עוד על פי האישום השני, ביום 13.5.2015, ובמספר רב של הזדמנויות, חשף רווח את איבר מינו בפני ליאן לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים.

5. על פי האישום השלישי, במועדים שונים הציע רווח לליאן להיפגש עימו בחוף הים בהרצליה. כמו כן, ביום 27.5.2015 במספר רב של הזדמנויות, חשף רווח חלק מאיבר מינו בפני ליאן לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיניים.

המענה לכתב האישום

6. רווח, באמצעות בא כוחו, עו"ד אשר אדרי, הודה במסגרת תשובתו לכתב האישום, שהיה בקשר עם ליאן באמצעות הצ'אט המקוון באתר האינטרנט "תפוז", ובהמשך באמצעות תוכנת "סקייפ".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

אולם, רווח כפר מכל וכל בכך שהיה מודע לגילה של ליאן, וטען כך: "הנאשם טוען שלא האמין לטענה שהסוכנת הינה ילדה בת שלוש עשרה... יחד עם זאת, על מנת להמשיך את הקשר עם הסוכנת, הוא בחר 'לזרום' עם טענתה בדבר גילה ו'לשתף פעולה' עם כך, אם כי לא אחת הביע פליאה אודות נתונים כוזבים שהציגה".

ההגנה טענה עוד, כי יש להורות על ביטול כתב האישום בנימוק של "הגנה מן הצדק", נוכח התנהלותה של הסוכנת, אשר עלתה, לשיטתה, כדי "סוכן מדיח". בהתאם, עוד טרם החלה שמיעת הראיות, הגישה ההגנה בקשה מפורטת לביטול כתב האישום, ובית המשפט החליט כי נוכח העובדה ששאלת קיומו של "סוכן מדיח" היא סוגיה שהיא גם עובדתית – יידון הענין במסגרת הכרעת הדין.

7. בפתח ישיבת ההוכחות הראשונה, ביום 10.12.2017, הודה רווח, באמצעות סגורו, בעובדות כתב האישום במובנו העובדתי, וציין כי הוא עומד על כפירתו בכל הקשור ליסוד הנפשי.

כמו כן, באותה ישיבה, הוגש תיק מוצגים מטעם התביעה, בהסכמת ההגנה, בכפוף להסתייגויות הסניגור; הסניגור ציין כי התמונות של הסוכנות אשר צורפו לתיק המוצגים אינן משקפות נאמנה את מה שראה רווח בזמן אמת. כמו כן, טען הסניגור כי "דוחות הסוכן" אינם רלוונטיים נוכח תיעודן המלא של השיחות בין רווח לסוכנת.

פרשת התביעה

8. פרשת התביעה נפתחה בעדותה של הסוכנת, ליאן. בחקירתה הראשית בבית המשפט, סיפרה נ.פ. כי לא פנתה מיוזמתה לאיש מן המשתתפים בחדרי הצ'אטים, אלא המתינה לפניית אליה.

נ.פ. העידה כי משום שבעת הכניסה לאתרי האינטרנט בהם שהתה מופיעה הודעה על פיה "הכניסה מגיל 18 בלבד", נבחר הכינוי- "ליאן ז'2 אלופה", על מנת לאותת בבירור על גילה של ליאן.

9. נ.פ. העידה כי בשיחות המקוונות שניהלה עם המשתתפים שפנו אליה, ציינה את גילה של ליאן, בת שלוש עשרה, ומשום שלא רצתה לחזור על כך "כל משפט שני", נעזרה בדרכים נוספות על מנת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

להדגיש את גילה. כך למשל סיפרה ליאן למשוחחים עימה שהיא וחברותיה חגגו חגיגת בת מצווה, השתתפו בפעילות השכבה בבית הספר, ועוד כהנה וכהנה, ברוח זו.

10. נ.פ. סיפרה כי בשיחותיה המקוונות עם רווח לבשה בדרך כלל חולצת בית ספר שנשאו את הלוגו של "תיכון חדש", ולעיתים לבשה חולצות פיג'מה רחבות.

11. הסוכנת ציינה כי מסרה לרווח שהיא בת שלוש עשרה כבר בתחילת התקשורת ביניהם, וחזרה על כך מספר פעמים לאורך שיחותיהם המקוונות. לדבריה, רווח לא התייחס לגילה, פרט למקרה אחד במסגרתו כתב לה שהיא נראית "קצת יותר" מגיל שלוש עשרה, והיא השיבה לו – "תודה".

12. הסוכנת שיתפה בעדותה, כי במהלך השיחות עימה הירבה רווח "להתעסק" עם איבר מינו, ובשני מקרים לפחות העירה לו ש - "רואים לו את הפרטי"; תגובתו של רווח להערתה של ליאן היתה "אופס", "כאילו זה בטעות".

נ.פ. הוסיפה עוד בעניין זה, בעדותה, כי - **"בשאר הפעמים לא הערתי לו. לא רציתי לקחת את השיחה למקום הזה. אבל במהלך השיחות הוא הוציא כל פעם, הזיז איזה שהוא חלק מאיבר המין..."**

13. הסוכנת הסבירה על תמונות שהוצגו על ידה לרווח במהלך השיחות המקוונות, כפי שצולמו על ידי המפעיל שלה במשטרה (להלן: **"שחר אושיר" או "אושיר"**); היא הדגישה כי רווח היה שותף מלא לנושאי השיחה שהעלתה, נושאים שתאמו את גילה של ליאן, ומבחינתה - מעולם לא הטיל רווח ספק בגילה.

14. לשאלת התובעת אילו פעולות מיניות ביצעה ליאן, השיבה נ.פ. כך: **"פעם אחת נעמדתי, התיישבתי חזרה ומספר פעמים שלחתי נשיקה למסך כמו שהוא ביקש"**.

15. בחקירתה הנגדית, השיבה הסוכנת לשאלת הסניגור באשר לאופן התנהלותה, כפי שהונחתה על ידי אושיר, כך:

"... כל יום לפני שהתחלנו את העבודה שחר היה מדריך אותי... היה מדריך אותי בכל נושא ההדחה, להיות פסיבי, לא לפנות לאנשים, לא להגיד (צ"ל: להגיב – ש.ב.), לאנשים שחיפשו אותי ועברו כמה דקות. כלומר אם מישהו חיפש אותי ולא הייתי שם – לא חזרתי אליו. גם אם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

עברו כמה דקות. חיכיתי לפניה נוספת, לחכות לראות מי הבן אדם. לא להמשיך את ההתכתבות...".

16. נ.פ. אישרה, לשאלת הסניגור, כי הודרכה על ידי אושיר שלא לחשוף את פניה באזור שמעל שפתיה. לשאלת הסניגור האם "חשיפה כזו" עלולה היתה להסגיר את גילה האמיתי (אישה כבת שלושים) השיבה: **"זה לא מה שאמרתי. אני ילדה שמתכתבת עם אנשים זרים שלא חושפים את פניהם מולי ואני בתור ילדה מתביישת".**

17. נ.פ. הבהירה עוד, לשאלת הסניגור, כי אתר האינטרנט "תפוז" אינו "אתר סקס", וילדים יכולים לגלוש והיכנס באופן חופשי לאתר; עוד אישרה, שוב, כי אמנם על מנת להיכנס לאתר זה, על הגולש להצהיר כי הוא מעל גיל 18, אולם למעשה כל אדם, בכל גיל, יכול להיכנס לאתר, וכל שנדרש ממנו הוא הצהרה בלבד (מן הסתם – גם שקרית).

18. לשאלת הסניגור האם ידוע לה כי הגולשים באתר "תפוז" מחפשים תכנים מיניים, השיבה נ.פ. כך:

"... כל מי שענה לי ושאל אותי מה אני עושה שם אמרתי שאני מתכתבת עם חברות. אני ילדה בת שלוש עשרה ומבחינתי אני מתכתבת עם חברות שלי. עובדה שאנשים אחרים פנו אלי וראו את הגיל ולא טרחו להמשיך את השיחה והיו כאלה שטרחו למרות המוטיבים החוזרים".

19. נ.פ. הסכימה חלקית עם הסניגור בטענתו שגם מאחורי הכינוי שבחרה יכולה להסתתר "פנסיונרית בת 70", והדגישה כי אינה סבורה שכינויה בלבד הוא שהעיד על גילה של ליאן, ולכן חזרה בשיחותיה המקוונות על העובדה שהיא בת שלוש עשרה, ועל **"דברים שמעידים על כך"**.

20. לשאלת הסניגור האם היא איננה סבורה כי יש בעייתיות בכך שהעמידה את הנאשם רווח ב"ניסיון" אשר בחיים האמיתיים "לא היה נופל בדבר כזה", השיבה כך:

"אני מבינה מה אתה אומר ולכן הייתי פסיבית ולא פניתי לאף אחד. הוא יכל לא להמשיך לפנות אלי. מה באמת משך אותו בשיחה לילדה בת שלוש עשרה על נושאים של ילדה בת שלוש עשרה? למה להמשיך לדבר? זה לא היה ניסיון אחד כי היו עוד הזדמנויות. אתה מצפה מבן אדם נורמטיבי שלא ימשיך את השיחה. כי יש פה שיחה של ילדה בת שלוש עשרה שחוזרת על המוטיבים כל הזמן והיא נורא פסיבית ולא מדיחה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

21. נ.פ. אישרה, לשאלת הסניגור, כי פניה אכן נחשפו בפני רווח למספר שניות בודדות, ואמרה : "אם אתה אומר יותר מבוגרת – אז אתה אומר", ובהמשך העידה בעניין זה כך : "לא חשפתי את גופי לפני בצורה ברורה. לא היתה שום מניעה לחשוף מהשפתיים למטה. לגבי שפתיים ומעלה, קרה שלכמה שניות כן חשפתי, זה ענין שלא אסור לי לעשות, זה משהו שבמהלך שיחה התכופפתי אז ראו מהשפתיים למעלה וגם למספר שניות ולא בצורה ברורה".

22. הסניגור הטיח בסוכנת כי התנהלותה של ליאן לא אפיינה ילדה בת שלוש עשרה, ולכן ניכר היה לרווח שמדובר בהתחזות ; נ.פ. השיבה כך : "חלק מהדברים הוצאו מהקשרם. מה שרשום אפשר לראות. אני לא יכולה לעבור על כל השיחות...".

23. העד הבא מטעם התביעה היה פקד ארז לב הר, ראש חוליה מבצעית במחלקת איסוף ימ"ר תל אביב, שערך את דוח מעצרו של רווח (ת/2) במסגרתו תיעד את אמירתו של רווח בעת מעצרו : "אני מצטער עשיתי שטויות". לשאלת הסניגור כיצד רווח אמר לו את הדברים הרשומים בדוח השיב : "ספציפית אני לא זוכר, אם רשמתי זה מה שהוא אמר".

24. העד הבא מטעם התביעה היה רס"ב עמיחי בן אביר, בעל תואר "חוקר מחשב מיומן" בימ"ר תל אביב, והתובעת הגישה באמצעותו מסמכים שנערכו על ידו, בקשר לבדיקה שביצע במחשבו של רווח.

25. עד התביעה האחרון היה רס"מ שחר אושיר, מפעיל סוכנים בימ"ר תל אביב, כולל הסוכנת נ.פ. נשוא המקרה דנא. אושיר העיד בקשר להנחיות שניתנו לנ.פ., כך :

"כמובן התפקיד שלי היה בפרשיה הזו להפעיל סוכנת, על מנת לאתר פדופילים ברשת האינטרנט, ברשתות החברתיות, וההנחיות שלי כלפיה זה נשוא ההזדהה, להיות פחות פעילה בשיחות, לא לפנות לאנשים אלא אם פנו אליה, ואני בצורה אקראית בחרתי חלק מהפונים אל ליאן פיאדה, כיתה ז'2 אלופה".

26. אושיר העיד כי למיטב ידיעתו, ילדים רבים מכירים אתרים חברתיים כגון "תפוז", וגולשים בהם ; לדבריו :

"אלה אתרים חברתיים שמוכרים, שמתנהלים צ'טים ויש שם את הפדופילים שמחפשים את הקטינים. זה מידיעה שלנו
שאלת בית המשפט: זה לא אתרי מין?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

ת. לא, זה אתר חברתי".

27. אושיר העיד אף הוא, כי הגם שבכניסה לאתר "תפוז" נדרשת מהגולש הצהרה שהוא מעל גיל 18, אין כל מניעה לגלוש באתר, בכל גיל. לעניין הצגת גילה של ליאן, השיב אושיר כך:

"לפי הכינוי שלה אפשר להבין שהיא בת שלוש עשרה לפי הכיתה, היינו רושמים במשפט פתיחה בת שלוש עשרה שאותו אדם יראה שהיא בת שלוש עשרה, מי שבחר את הכינוי שלה רואה שרשום במשפט פתיחה... כל פעם שפותחים בשיחה רואים את משפט הפתיחה. אי אפשר לדלג על זה, אם אתה רוצה לשוחח עם ליאן... כמישהו היה פונה אליה במשפט פתיחה שלו, היוש מה נשמע, אז ההנחיה שלי היתה לסוכנת להבהיר שהיא ילדה בת שלוש עשרה. כמובן במהלך כל השיחה להזכיר את הגיל שלה, שהיא בת שלוש עשרה בכל מיני צורות של בת מצווה... מבחנים וחברות. כמובן אני יכול להעיד שהרבה מהכינויים שפנו אלינו והבינו שהיא בת שלוש עשרה אמרו לנו להתראות ועזבו".

ש. לגבי הסוגיה של הדחה של סוכנת מדיחה. מה היו ההנחיות שלך לגבי זה ולענין האקטיביות והפסיביות שלה בשיחות?

ת. ההנחיה שלי היתה שתהיה הכי פסיבית. לא לענות. גם אם מציעים לה משהו. שלא תראה נכונות וברוב השיחות שתגיד שהיא מתביישת, לא מבינה... להיות הכי תמימה שיש. לא ליזום דברים".

28. אושיר נשאל כיצד הנחה את נ.פ. בעניין הנשיקה, והשיב כך: "כמובן לא ישר לתת חזרה נשיקה ולהראות... היא לא יזמה, רק אחרי הרבה בקשות של הנאשם שהתקרב לתת נשיקה – היא נתנה נשיקה. היא לא קרבה את הפרצוף שלה לתת נשיקה, היא עשתה משהו ביישני כזה".

29. אושיר העיד אודות התמונות שהוצגו לרווח על ידי ליאן, כך:

"קודם כל נשלחו לנאשם לאחר שהוא ביקש תמונות. אלה תמונות שצלמנו לצורך הפעילות, בכלל. לא דווקא לתיק הזה. ואחרי שהנאשם ביקש תמונות של הסוכנת אלה תמונות ששלחנו לו, רואים ילדה עם מדי צופים ותמונה אחת שהיא במקלחת לבושה מול המראה, מצלמת את עצמה עם הטלפון. התמונה השנייה שהיא עומדת בשידה, עם חולצת בית ספר של תיכון תל אביב שיראו שמדובר בקטינה ותלמידת בית ספר. בתמונה האחרונה צולמה עם האופניים

¹ ההדגשה כאן, בכל ציטוט אחר בהכרעת הדין – הוספה על ידי ואינה מופיעה במקור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

החשמליים תלבושת בית ספר של תיכון חדש, יש את הכניסה לבית ספר... מי שרואה אותה מבין שמדובר בילדה קטנה".

30. בחקירתו הנגדית נשאל אושיר על ידי הסניגור מדוע נבחר אתר האינטרנט "תפוז" לפעילות זו. אושיר השיב: **"נכנסנו לעוד אתרים מלבד תפוז במהלך הפעילות, שידועים כאתרים חברתיים נוספים".**

31. בהמשך חקירתו הנגדית, אושיר עמד על כך שאין המדובר באתר העוסק בתכנים מיניים דווקא, אלא באתר חברתי, ולדבריו **"כל אחד בוחר את האפשרות שלו מה להתכתב ומה לעשות"**, כמו כן, אושיר הדגיש כי ליאן שהתה בחדר **"כללי"** (כלומר, להבדיל מחדרים ייעודיים העוסקים במין וכו').

32. אושיר אישר, לשאלת הסניגור, כי לא היה מידע מודיעיני מקדים אודות רווח; כמו כן, פירט פעם נוספת, לשאלת הסניגור, באשר להנחיות שנתן בעניין ההדחה: **"יש כל מיני הנחיות: לא ליזום ולא לפנות אנחנו. אם במצלמה מבקשים ממנה לעשות דברים או לחשוף איבר מסוים אז יש הנחיות מה מותר ומה אסור. ההנחיות היו כל הזמן להזכיר את הגיל שלה, בכל מיני דרכים".**

33. אושיר העיד כי הנחה את נ.פ. שלא לחשוף את פניה בחלק שמעל לשפתייה כדי לשמור על זהותה, וגם על מנת שלא יראו שהיא אישה בת 28. לשאלת הסניגור האם ידוע לו שפניה של נ.פ. נחשפו בעת שיחתה עם רווח השיב כי הדבר אינו זכור לו.

34. לשאלת הסניגור באשר למספר האנשים במסגרת פרשייה זו שהאמינו כי ליאן היא ילדה בת שלוש עשרה השיב אושיר כך: **"לא זוכר כמה אנשים. מי שהבין שהיא בת שלוש עשרה הפסיק את השיחה. לא ידוע לי כמה מתוכם חשדו. אני לא יכול לדעת".**

35. אושיר אישר כי בחלק מהתקופה נשוא כתב האישום, לא היה רשום בצמוד לכינויה של ליאן שהיא בת שלוש עשרה. כך, למשל, ביום 15.4.2015 כינויה של נ.פ. היה **"ליאן כיתה ז' אלופה"** ומתחת היה כתוב **"יום עצוב"**.

פרשת ההגנה

36. הנאשם רווח, בלבד, העיד במסגרת פרשת ההגנה; בעדותו הראשית העיד, כי בתקופה עליה נסוב כתב האישום היה מובטל, ועל כן חיפש דרך **"להעביר את הזמן"**.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

רווח העיד עוד כך: "חיפשתי לדבר עם אנשים. היה לי צורך, כל החברים שלי כבר, רובם נשואים, חלקם על ילדים וחלקם מתגוררים עם משפחות ואני נתקעתי. יצאתי לדייטים ולא הלך לי. כל עניין של חוסר מעש בבית שאני יושב בבית משועמם, רציתי לדבר עם נשים, בלבד".

37. רווח העיד כי משום שהיה ידוע לו שבאתר "תפוז" כל גולשים הם "מתחזים" הכינוי "2ז אלופה" לא העיד, לדעתו, על דבר.

38. לעניין מודעותו לגילה של ליאן, העיד רווח כך:

"היא אומרת לי אני בת שלוש עשרה ומשהו לא מסתדר לי. ואחרי כמה דקות המצלמה נפתחת ואני שוב שואל אותה בת כמה את כי אני רואה שזה לא מסתדר לי. שאלתי שוב לתת לה הזדמנות אולי תגיד את האמת. היא עונה לי שלוש עשרה וקצת. עניתי לה את נראית קצת יותר. אז היא עונה לי שלוש עשרה וחודשיים. היא חוזרת על זה כמו מנטרה ואני מנסה לרמוז לה, אני מבין שמשהו לא מסתדר לי עם המראה. משהו פה לא מתחבר".

39. רווח העיד כי מראה של ליאן, כפי שנצפה על ידו, לא הסתדר לו עם ילדה בת שלוש עשרה, והוא בדק את שמה, על פי כינויה בתכנת ה"סקיפ", באמצעות תכנת "אגרון" שהיתה מותקנת במחשבו:

"ומה קורה אז, מה לא מסתדר לך במראה?"

ת. אני רואה את הפנים, שלא מתאימים לילדה בת שלוש עשרה. אני רואה את מבנה הפנים את העצמות לחיים, את האף, הסנטר. אני יודע מה זה בת שלוש עשרה יש לי אחיניות בת שלוש עשרה. זו לא בת שלוש עשרה. לא מתאים למה שאני מכיר. ואני מדבר בשניה שנפתחת המצלמה, בשניות הראשונות ולכן אני כותב לה – את נראית קצת יותר. אני כותב לה את זה מיד.

ש. אתה כותב לה את זה, וחופף מהנושא של המבנה פנים, היו עוד דברים שגרמו לך לחשוב שאולי משהו פה לא אמיתי?

ת. גם המבנה פנים וגם המבנה גוף שלה. רואים חזה מפותח. זה לא מתאים. בסקיפ יש את השם שלה המלא, ליאן פיאדה. שם המשתמש בסקיפ. אני בודק באגרון, אני יודע שאסור להחזיק בזה, כך אני משיב לבית המשפט, אבל בודק ואני לא מוצא. אין דבר זה ליאן פיאדה. לא קיים. ואני מבין אם בהתחלה חשבתי, היה לי ספק אמרתי אולי כן אולי לא מתחזה, אז אני כמעט משוכנע שזה מתחזה. למה היא רושמת שם שלא קיים?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

אם זו מישהי אמיתית הייתי מוצא את זה. בסקייפ שלי לא כתוב השם האמיתי שלי כי אין לי ענין. אני לא רשמתי שם משפחה, רשמתי סתם אותיות. כשאני רואה שם ושם משפחה אז מישהו מתיימר להציג עצמו כאישיות מסוימת. יש אנשים שמחרטטים הם סתם רושמים כל מיני דברים שיוצא להם, לא שם ושם משפחה. זה מה שהיה לי בראש באותו רגע. לא חשבתי על זה יותר מדי. ראיתי שאין דבר כזה וזה גם לא התחבר לי עם המראה. ואני יודע שרוב המשתמשים הם מתחזים...

ש. אז אתה אומר אני די לא מתחבר המראה והדמות שלא נראית כל כך. מה אתה חושב? מה הדעה שלך על מי שעומד מולך? אתה יודע מי זה?

...

ת. אני מבחינתי מדובר במתחזה. אני מדבר על השיחה הראשונה. לאורך הדרך ניסיתי לברר בעוד דרכים, בקשתי ממנה פייסבוק ושאלתי אותה לכתובת. אם יש בכתובת שהיא אומרת לי ליאן פיאדה. שאלתי שאלות כדי לברר, ולאמת. כי עדיין היה לי את הספק. הייתי כמעט משוכנע. ניסיתי לברר ושאלתי יש לך פייסבוק, ניסיתי לחפור על השם משפחה כי לא הכרתי אותו אז ניסיתי להבין מאיזה מוצא זה... עשיתי פעולות כדי לברר.

ש. אתה זוכר שבקשת גם עוד אמצעי זיהוי?

ת. רציתי, בקשתי ממנה שתשלח לי תמונה. בקשתי ממנה כמה פעמים והיא לא רצתה לשלוח, כי היא הציגה לי את הסמרטפון שלה מול המצלמה ולא ראיתי בבירור. היא שמה את זה מול המצלמה ולא ראיתי. בקשתי ממנה עוד תמונה ובאחת התמונות ראיתי שהיא לובשת מדי חאקי. זה עוד יותר חיזק את החשד שלי שהיא לא בת שלוש עשרה. ראיתי משהו שמתיישב לי עם המבנה פנים שלה, משהו שדי דומה.

ש. שאלת ב.ה. הכוונה למדי צופים?

ת. אני לא ידעתי מה זה צופים. אני לא מחובר לתנועה.

ש. שאלת ב.ה. שאלת אותה אם היא חיילת?

ת. לא, לא רציתי להקשות, רציתי רק לדעת בשבילי. שאני יודע שמה שאני חושב שהיא מתחזה שזה מתאמת. לא היה לי ענין להקשות עליה. לא רציתי להטיח בה... לא רציתי להבריח אותה. עד שסוף סוף יוצא לי לדבר עם אישה וזה זמין בסקייפ... כל פעם שהיא נכנסת אז אני מדבר אליה כי אין לי עם מי לדבר. הכל זה בשעות הצהריים. כל פעם שהיא נכנסת אני מתלהב, אני יכול לדבר עם אישה. למה לי לעשות משהו שיפגע בקשר שלי איתה?

ש. אתה אומר היה לי ספק קטן אולי בכל זאת זו מישהי ילדה, אולי הנתונים נכונים. מתי שהוא זה משתנה?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

- ת. היה לי ספק, לא הייתי בטוח במאה אחוז. הייתי כמעט משוכנע שזו מתחזה.
מבחינתי כשאני אומר מתחזה, זה הכל, אני לא מאמין לה לכלום וגם לא לגיל.
- ש. כשאתה אומר אני לא מאמין לה, בנושא הגיל, בת כמה חשבת שהיא?
- ת. אני לא יכול להצביע על גיל אבל אני יודע שזו לא ילדה. לא שלוש עשרה וחצי ולא 15 וחצי. זו לא נערה. אני רואה משהו יותר מבוגר. לא יכול לנקוב בגיל. אני יודע מה היא לא.
- ש. ואתה אומר שהיה לך פקפוק מסוים או שהיית וודאי, בידיעה שהיא מתחזה?
- ת. הייתי כמעט וודאי. 99 אחוז.
- ש. יש שלב שזה משתנה?
- ת. כן. בשלב מסוים עולה לי רעיון לשאול אותה מה התאריך לידה שלה. ואז אם אבדוק לפי זה אם קיימת אישיות כזו, אז וואלה אכלתי אותה. טעיתי. היא אמרה לי את התאריך ואני בודק באגרון ואני רואה שאין חיה כזו. בשלב זה אני די משוכנע במאה אחוז שזו מתחזה וגם לגבי הגיל. שהיא לא בת שלוש עשרה אלא יותר. אפילו אם אני מסתכל על הפנים שלה שנחשפו במהלך השיחות ועל המדי חאקי. על מבנה הגוף.
- ש. שאלת ב.ה. אבל פעם אחת לא אמרת לה – את בת 18.
- ת. מה יצא לי מזה? הרי בתחילת השיחה... ברגע שאני אטיח בה שהיא משקרת היא תנתק את השיחה. אני יודע בוודאות שמטיחים במתחזים הם מנתקים. הם רוצים לשחק משחק. ברגע שלא מאמינים להם הם עוברים למשתמש הבא. האינטרס שלי לשמר את השיחה הזו. אני רוצה שתהיה לי אישה זמינה לדבר איתה. אני לא רוצה שהיא תנתק אותי את הקשר. למה שאטיח בה את זה? זה היה מאוד משמעותי בשבילי הקשר הזה, בגלל החוסר שהיה לי ובגלל תסכול. זה היה מאוד משמעותי ורציתי לשמר את זה ולא לפגוע בזה. היא אומרת לי שהיא בת שלוש עשרה ואחרי זה אני שואל שוב, והיא אומרת שלוש עשרה וחודשיים. אמרתי לה את נראית קצת יותר. אז אני אגיד עוד פעם בכוח? היא תענה לי משהו אחר? היא תגיד לי עלית עלי? היא לא תגיד את זה. היא תברח".

40. בפתח חקירתו הנגדית, העיד רווח כי חקירתו הראשונה מיום 19.7.2015 לא משקפת במדויק את הדברים שנאמרו על ידו, ולדבריו: "בחקירה הראשונה כשקראתי אותה ראיתי שהחוקר רשם הרבה דברים שלא מה שאמרתי. לכן גם לא חתמתי על החקירה הזו. בפתח החקירה השנייה אמרתי לחוקר השני, שהוא אמר לי אתה אמרת ככה וככה, אמרתי זה לא מה שאמרתי. הוא ניסח את זה איך שהוא רוצה. אז זה מתומלל ויש צילום של החקירה השנייה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

41. רווח אישר, לשאלת התובעת, כי היה לו ספק לגבי גילה של ליאן, וטען כי ניסה לברר את גילה:

ש. "אני אפנה לעוד מקומות אבל גם היום בבית המשפט אמרת כמה פעמים שהיה לך ספק גם אם קטן, הספק היה שם. נכון?"

ת. נכון

ש. אתה מסכים איתי שלכל הפחות אתה עצמת עיניים לענין הגיל שלה, יש ספק אבל לא רצית שהיא תברח אז נשאר?

ת. זה לא נכון, עשיתי פעולות כדי לברר. בדקתי באגרון, בקשתי תמונות ופייסבוק. ניסיתי לברר בכוחות עצמי. ידעתי שאם אשאל אותה היא לא תענה לי באמת. אין טעם לשאול את זה

ש. היה לך נוח לא לדעת את הגיל שלה, נכון?

ת. הייתי רוצה לדעת שאני צודק במה שאני חושב בסבירות גבוהה.

...

לגבי מה שאמרת שלא הטחתי בה – לא ראיתי שום טעם להטיח בה, היא כבר אמרה לי כמה פעמים בצ'ט ובסקייפ שהיא בת שלוש עשרה וחזרה על כך פעמיים. אני יודע שזה רק יעשה נזק אם אטיח בה וזה יגרום לה לברוח."

42. התובעת שאלה את רווח מדוע, אם היה לו ספק באשר לשאלה האם ליאן בת שלוש עשרה, חשף את איבר מינו בפניה. רווח השיב כך:

ש. "לגבי הספק – יש לך ספק קטן ועדיין אתה עושה דברים די נועזים. אתה חושף את איבר המין שלך כשיש לך לכל הפחות ספק קטן שאולי אכן יושבת מולך ילדה בת שלוש עשרה וחודשיים?"

ת. אני מנסה לברר, אני לא עצמתי עיניים. הייתי משוכנע וזה היה ספק קטן וגם את הספק הקטן הזה ניסיתי לברר

ש. ואתה מרשה לעצמך בזמן הבירור לחשוף את איבר המין שלך?

ת. אני לא יודע בוודאות של 100 אחוז אבל אני יודע קרוב לכך ועשיתי פעולות לברר ואני כמעט בטוח שאני צודק."

43. התובעת שאלה את רווח מדוע לא סיים את השיחה עם ליאן מיד כאשר אמרה לו שהיא בת שלוש עשרה, כפי שעשו מעורבים אחרים בפרשה. רווח השיב, בין היתר, כי אם היה לו "ספק יותר גדול" או שהיה רואה "ילדה מול הפנים" – לא היה ממשיך בשיחה. רווח הוסיף כך: "אני מצטער

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

באמת על כל ההתנהלות הזו, אם הייתי רואה שם משהו מראה היה לי עוד אינדיקציות שזה בוודאות בת שלוש עשרה הייתי מפסיק את השיחה".

44. רווח העיד כי מטרתו בשיחותיו עם ליאן היתה "בעיקר להעביר את הזמן", יחד עם זאת, העיד כך: "בשיחה עם הסוכנת אני בעיקר דיברתי עם הסוכנת כדי להעביר את הזמן ולא... גם על הרקע המיני. בחקירות ששאלו אותי אני אומר, רציתי שאשה תראה את הגוף שלי. אז היה משהו מיני. אבל בעיקר זה היה כדי להעביר את הזמן".

45. לשאלה מדוע עשה אבחנה ברורה, בעת חקירתו במשטרה, בין שיחותיו עם ליאן לבין שיחותיו עם נשים "מבוגרות", השיב רווח כך:

"... מצד אחד אני מראה לה את הגוף שלי מבלי שזה משהו מפורש, אז יש לי את העניין הזה שאשה רואה אותי, את החוסר שדיברתי עליו ומצד שני אני זורם איתה בהתכתבות במשחק שלה... לא היו שיחות מיניות מפורשות. לא אוננתי. החשיפה הכי גדולה שרואים בשיחות היה מועד אחד שהייתי עם מגבת ושם ראו חלקית ומטושטש את האיבר וזה החשיפה הכי גדולה. לא עשיתי מעשים מיניים. היו דברים מאוד מרומזים, להראות את הגוף... אני הודיתי שהיה פה אלמנט מיני שאני רואה שאישה תראה את הגוף שלי. לא חשפתי בהפגנתיות ולא עשיתי מעשים מיניים בהפגנתיות. זה בגלל מה שאמרתי שיש הבדל בין השיחות. מבחינתי זו היתה שיחה להעביר את הזמן".

46. בהמשך חקירתו הנגדית, אישר רווח את אמירתו במשטרה כמפורט לעיל, אך טען כי לא אמר את הדברים "בצורה כזאת": "... כשאני קורא את האבחנה שכתובה בחקירה בין ליאן למבוגרות – אני מאשר שאמרתי את זה אבל מדובר בקונטקסט רחב יותר...".

47. בהמשך חקירתו הנגדית, אישר רווח כי היו מועדים נוספים במסגרתם חשף את איבר מינו בפני ליאן: "לא הרבה פעמים" וכן "לא חשפתי בהפגנתיות ולא ראו הכל ממש". אף פעם לא היה מצב שעמדתי ממש ערום. תמיד עם בגד ים או תחתונים או מגבת. היה כמה פעמים כאלה וזה אחוז קטן מהשיחות עצמן".

48. רווח נשאל מדוע שיתף פעולה עם ליאן, ושאל אותה שאלות, כמו למשל האם ראתה אי פעם "בן בבגד ים", וכן נשאל לפשר אמירתו לליאן לפיה אם היה בגילה, היה רוצה להיות חבר שלה. רווח השיב לעניין זה, כך:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

"אם היא בוחרת להציג את עצמה כמישהי בת שלוש עשרה, אז אני שואל אותה שאלות בהתאם למה שהיא מציגה. זה לא אומר שאני מאמין לה או סומך על זה. המטרה שלי להעביר את הזמן, היא אומרת לי ואני עונה לה באותו הקשר. אני לא אתחיל לדבר איתה על משהו אחר. זה לא אומר שאני מאמין לה... אני זרמתי איתה, היא הציגה את עצמה כבת שלוש עשרה, היא רוצה שאני אאמין לה שהיא בת שלוש עשרה, המטרה שהשיחה תתקיים ולא תתנתק – אז אני זורם עם מה שהיא אומרת

...

ש. אתה שואל אותה מה תרצי להיות כשתיהי גדולה?

ת. את טוענת שאת בת שלוש עשרה? אני אשחק איתך את המשחק הזה – מה תרצי להיות כשתיהי גדולה? זורם איתה".

49. רווח נשאל מדוע לא הטיח בסוכנת כי הוא לא מאמין לגילה, והשיב כך: "למה שאני אגיד לה את זה? סוף סוף יש אישה שאני מדבר איתה ועוד במצלמה, אז עכשיו אני אגיד לה את משקרת עלי?".

בהמשך חקירתו הנגדית, העיד בעניין זה, כך:

ש. גם כשהיא אומרת לך שהיא הלכה עם אמא שלה ואחיה הקטן לקרקס ואמרה שזה לא לגילה ושהיא אוהבת את הפסטיגל, אתה לא אומר לה הפלגת במחוזות הדמיון, מספיק עם זה.

ת. ומה זה היה נותן לי? הרי הייתה מנתקת.

ש. זה היה נותן לך להסיר את הספק לגבי הגיל שלה.

ת. לא, היא הייתה מנתקת לי.

ש. לשאלת בית המשפט: נכון, אבל גם היית מסיר את הספק לגבי הגיל שלה.

ת. אבל הייתי מפסיד את הדבר שהיה כל כך חשוב לי. אני רוצה להבהיר: היה לי חשוב לדבר עם אישה והייתה לי פה אישה בסקייפ ויכולתי לדבר איתה כל כמה ימים, הייתי יכול להעביר את הזמן בהתאם לרקע שהבהרתי לבית המשפט. זה משהו שאני מאוד מביע חרטה, זה משהו שאני מתבייש בו, זה משהו מטומטם, אבל זו המציאות העגומה שהייתי בה באותה תקופה.

ש. אותם ערכים אישיים שאתה מתהדר בהם הם שגרמו לך לא לנתק את השיחה, למרות שאולי יש שם ילדה בת שלוש עשרה, כי לא רצית להפסיד את האישה שעומדת מולך; נכון?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

ת. אני חוזר שוב על כך שאמרתי שאני מתחרט, כי זה לא מתאים לרקע שלי, לא מתאים לחינוך שקיבלתי, להעביר את הזמן בצורה כזאת. נכון, אני מודה, זו הייתה שטות, הייתי בתקופה נפשית לא טובה. הייתי בלי עבודה ובלי זוגיות, מודה, בקטע של הערכים האישיים – מעדתי.

ש. אני לא מדברת על ערכים אישיים.

ת. אני עונה לבית המשפט.

ש. אני מדברת על ערכים פליליים, ובהם, כשיש ספק אם מישהי היא בת שלוש עשרה וקטינה – בשלב הזה אתה לא אמור להעדיף את הגחמות שלך, שהן לשוחח עם אישה, ולעצום עיניים מול הגיל שלה, אלא אתה אמור להגיד סליחה, השיחה הזאת לא למידותיי ולא לערכיי, זה בניגוד לחוק – שלום.

ת. כשהספק היה כ"כ קטן, ועשיתי בירורים בעצמי, שזה לבקש תמונות, כתובת, פייסבוק וכו', בהצטרף לעובדות שראיתי במצלמה, אני חושב שבהיבט הפלילי הספק היה קלוש ביותר. אני חולק על ההנחה שלך שעצמתי עיניים, כן עשיתי פעולות כדי לברר, אז אין כאן עבירה פלילית".

50. לעניין "שיתוף הפעולה" של ליאן עם התכניים המיניים שהעלה רווח, העיד הוא כך :

ש. בכל פעם שביצעת אקט מיני מובהק זה היה מיוזמתך, הסוכנת לא שיתפה פעולה.
ת. לא היה שום מעשה מיני, זה הכל היה במרומז. אני הודיתי שזה רקע מיני, אבל זה לא היה מובהק. בית המשפט יראה ויחליט אם זה מובהק.
ש. לשאלת בית המשפט: האם כל המקרים המרומזים האלה ביוזמתך?
ת. היא לא ביקשה תראה לי, אבל היא לא הביעה התנגדות.
ש. לשאלת בית המשפט: בדיעבד. אתה עשית מעשה.
ת. הייתה פעם אחת שהיא אמרה שראו לי את 'הפרטי', היו עוד פעמים שראו חלק קטן ולפעמים חלק יותר גדול, היא לא אמרה כלום.
ש. אתה אומר שהיא שיתפה פעולה למעשה?
ת. לא, כל אחד יפרש את זה איך שהוא רוצה. אם יושבת מולי אישה שרואה שחלקים נחשפים פה ושם ולא מגיבה – מה זה אומר? שזה לא מפריע לה. גם כשהיא ראתה לי את 'הפרטי' היא לא אמרה זה מפריע לי".

51. רווח נשאל בחקירתו הנגדית אודות התכתבותו באתר "תפוז" עם אחת שכנויה "נטע בת 12", והשיב שהוא לא האמין גם לנטע שהיא בת 12 ו"מבחינתי היא מתחזה ולא ילדה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

52. רווח הסביר בעדותו את תגובתו בעת מעצרו לפיה הוא "מצטער", ו"עשה שטות". לדבריו, כוונתו היתה שהתכתבויותיו המקוונות, אף עם מבוגרות, לא עולות בקנה אחד עם ערכיו האישיים, ושהוא היה רוצה להקים משפחה.

סיכומי הצדדים

53. התביעה ביקשה מבית המשפט להורות על הרשעתו של רווח. לשיטתה, רווח ביצע את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום תוך מודעות מוחלטת לגילה של ליאן. התביעה עמדה על כך שליאן מסרה לרווח פעמים רבות שהיא בת שלוש עשרה, תוך שיח מתמשך ביניהם, שיח שתאם את הגיל שהציגה בפניו.

54. התביעה הציגה דוגמאות משיחות ליאן - רווח מהן עולה כי הוא היה מודע לגילה, הן מפאת אמירתה המפורשת של ליאן שהיא בת שלוש עשרה, והן לאור מוטיבים התואמים גיל שבאו לידי ביטוי במהלך שיחותיהם. התביעה הציגה בנוסף דוגמאות לאמירות של רווח עצמו, כלפי ליאן, לרבות מוטיבים התואמים גיל, המצביעים על מודעותו המוחלטת להיותה בת שלוש עשרה.

התביעה עמדה על כך שתמונותיה של ליאן, שהוצגו לרווח על ידה, תאמו את גילה של ליאן.

55. התביעה טענה כי אין לתת אמון בגרסתו של רווח בשל היותה פתלתלה, מתחמקת, ורצופת סתירות. במסגרת זו הדגישה התביעה כי רווח ערך אבחנה במסגרת חקירתו במשטרה בין שיחותיו המיניות עם נשים "מבוגרות" לבין שיחותיו עם ליאן, מבלי שנתן כל הסבר מניח את הדעת לאבחנה זו.

56. התביעה הדגישה בסיכומיה כי רווח לא "עצם את עיניו" לגבי גילה של ליאן, שכן עצימת עיניים משמעותה העדר מודעות, תוך חשד מסוים, ואי פעולה ביחס לאותו חשד. במקרה דנן, כך לשיטת התביעה, רווח היה מודע לגילה של ליאן, למן הרגע שזו אמרה לו בפתח שיחתם הראשונה שהיא בת שלוש עשרה, ולאורך השיחות כולן. לשיטת התביעה "חשד בשקר, לא מבטל ידיעה, ואף אינו מהווה עצימת עיניים".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

57. התביעה ציינה, לחלופין, כי אף אם נצא מנקודת הנחה כי רווח "רק" עצם את עיניו בקשר לגילח של ליאן, הרי שלא ביצע כל פעולה על מנת לברר, ברצינות, את החשד. לשיטת התביעה, הנאשם רווח ביקש להסתמך על מוצא פיו, כי ערך בדיקה בתכנה לא חוקית ולא מהימנה, ומכך הסיק כי ליאן משקרת.

58. התביעה טענה בסיכומיה כי אף אם נקבל את גרסתו של הנאשם רווח, לא היתה לו כל סיבה לחשוב שליאן היא בגירה, מה עוד שלמעשה הוא הודה, במפורש, ש"לקח את הסיכון" שליאן היא קטינה.

59. התביעה ביקשה לדחות את טענתו של רווח בנוגע לפעילותה של נ.פ. כ"סוכן מדיח" נוכח העובדה שהיה זה הוא שפנה אליה בכל אחת משיחותיהם המקוונות, כמו כן הוא היה מי שהעלה את התכנים המיניים, תוך התעלמות מוחלטת מחוסר הנוחות והמבוכה שהפגינה ליאן אל מול אלה, ומבלי שהיא ביצעה כל פעולה יזומה על ידה, בהקשר זה.

60. מן הצד השני, ביקשה ההגנה מבית המשפט להורות על זיכוי של הנאשם רווח, בהתבסס על הטענה העיקרית לפיה רווח לא האמין לליאן, כאשר מסרה שהיא בת שלוש עשרה.

61. ההגנה טענה עוד, כי הספק שנותר לרווח לאחר ביצוע בדיקותיו היה "מינורי ולא סביר", ו"הוא (היה) במצב של כמעט וודאות שזו לא ילדה בת שלוש עשרה, וגם לא בת חמש עשרה וחצי (אלא מעל) ברמת וודאות של 99%".

62. ההגנה ציינה כי נוכח האינטרס של רווח בשימור הקשר עם ליאן, לא מצא לנכון להטיח בה את ידיעתו בקשר לגילח המבוגר, אולם אין בכך כדי להצביע על אמונתו שהיא קטינה.

63. ההגנה הצביעה על חשיפת פניה ומבנה גופה של ליאן "באופן המנוגד להנחיות מפעיל הסוכנים", באופן שיצר מצג - "חזותי ברור ומשכנע שנטע עמוק בלב הנאשם את הסברה כי הטענה לפיה הסוכנת הינה ילדה בת 13 הינה טענת כזב...".

בהקשר זה, ההגנה טענה, בין היתר, כי באחת התמונות שהציגה ליאן לרווח נראו פניה בבירור, והם לא נראו כשל ילדה בת שלוש עשרה.

64. ההגנה הציגה בסיכומיה דוגמאות משיחותיהם של רווח וליאן, על מנת לבסס את טענתה בדבר אי אמונו של בדבריה של ליאן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

65. לסיכום גירסתו של רווח, טענה ההגנה כך :

"בתחילת ההתכתבות, בטרם נפתחה המצלמה, הוא בכלל לא נתן אמון בגרסת הסוכנת לגבי גילה, מגדרה או כל נתון אחר. עם פתיחת המצלמה, הבין שמחד יש כאן זהות של אישה, מנגד הדרך בה היא נראתה לא תאם מראה של ילדה בת 13, ובד בבד הוא בדק אודות שמה הנטען וגילה שאינו נכון, הוא סבור בסבירות גבוהה, שלפניו מישהי שהינה מעל גיל 13 וגם מעל גיל 15, זאת, לצד הספק החלוש שמא טעות היא בידיו, שמא שונה שמם משפחתה ולכן אינה מופיעה ב(תוכנת) אגרון. בהמשך, משנחשף יותר ויותר למראה, להתנהלותה התמוהה של הסוכנת, ובעיקר משבדק בתוכנת הרישום לפי תאריך הלידה הנטען, הבין בוודאות גמורה שהסוכנת אינה בגיל הנטען".

66. ההגנה חזרה בסיכומיה על טיעונה שיש להורות על ביטול כתב האישום מחמת "הגנה מן הצדק" נוכח התנהלותה של נ.פ. כ"סוכן מדיח", בין היתר לאור בחירת אתר האינטרנט "תפוז", אשר לשיטת ההגנה הוא "אתר העוסק בתכנים מיניים". כמו כן טענה ההגנה כי הבחירה באתר נעשתה מבלי שהיה ידוע ליחידה החוקרת אודות היקף המשתמשים הקטינים באתר וכן, לשיטת ההגנה, "עצם ההימצאות באתר משמעותה הזמנת אנשים לפנות למי שנמצא שם". כל זאת, בצירוף העובדה שליחידה החוקרת לא היה כל מידע מודיעיני מקדים אודות הנאשם רווח, ועל כן – לא היה מקום או טעם לטמון לו פח.

דיון והכרעה: רווח היה מודע גם מודע לגילה של ליאן

67. אין חולק כי רווח הודה ברכיבי היסוד העובדתי המתואר בכתב האישום, בכך שניהל שיחות מקוונות עם ליאן, במהלכן, בין היתר, חשף בפניה את איבר מינו באמצעות מצלמת האינטרנט שברשותו, במספר הזדמנויות שונות.

68. ברם, רווח טען שהיסוד הנפשי – מחשבה פלילית – לא התקיים בו; לשיטתו, בעת השיחות עם ליאן הוא סבר שהיא משקרת לגבי גילה, והיה "משוכנע" שהמדובר במי שגילה מעל חמש עשרה שנים.

69. עוד טען רווח, כי אף לא "עצם את עיניו" בקשר לגילה הצעיר של ליאן, וכאשר התעורר בו ספק "קלוש" שהיא בת שלוש עשרה, ביצע פעולות על מנת לברר זאת. כך, לדבריו, ביקש מליאן להציג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

לו תמונות שלה, שאלה האם יש לה חשבון ב"פייסבוק", ומעל הכל – חיפש את פרטיה בתוכנה שהותקנה במחשבו בשם "אגרון" ו/או אחרות (תוכנה המבוססת על נתוני מרשם האוכלוסים של משרד הפנים נכון לשנת 2006-7, כך לדבריו של חוקר מחשב מיומן בן אביר, שהעיד מטעם התביעה; להלן: "אגרון") של – ומשלא העלה כל תוצאה בחיפוש זה – היה משוכנע כי מדובר באישה בוגרת.

70. טענתו של רווח לא יכולה לעמוד, הן מפני שהיא אינה עולה בקנה אחד עם הראיות בתיק, והן מחמת שממילא היא מופרכת ואין בה היגיון פנימי, כמוסבר להלן.

71. **המסקנה החד-משמעית העולה מן הראיות היא שרווח – בין אם מתסכול ובדידות, ובין אם משעמום, או משילוב כל אלה – שם לעצמו מטרה לקיים תקשורת, מינית, עם אשה, ומטרה זו קידשה את כל האמצעים, ולמרבה הצער – גם את כל הגילאים.**

אל המסקנה דלעיל הגעתי אל נוכח גרסתו של רווח לפיה "לא ייחס כל חשיבות" לגילה של ליאן (הגם שטען, חרף זאת, כי עשה בדיקות לשם בירור גילה), לפי תוכן השיחות בין השניים והסבריו המאולצים והמופרכים בקשר אליהם, יחד עם אמירתו בעת מעצרו - "אני מצטער עשיתי שטויות"; הללו, בין היתר, מלמדים כי רווח היה מודע לגילה של ליאן.

רווח העיד באופן מפורש בחקירותיו במשטרה כי "לא ייחס חשיבות" לגילה של ליאן

72. רווח העיד, במסגרת חקירותיו במשטרה (הן ביום 19.7.2015 והן ביום 20.7.2015), בפה מלא, כי "לא התייחס" – ממש כך – לגילה של ליאן, וכל שעמד לנגד עיניו היה רצונו לשוחח עם אישה.

73. ראו עדויותיו במשטרה, מהן עולה כי רווח הודה שלא ייחס כל חשיבות לגילה של ליאן:

חקירה מיום 19.7.2015

"ת. ... היתה לי מטרה להעביר את השעמום וצורך בגלל חוסר מיני שלי, צורך שאולי מישהי תראה את זה מבלי לייחס חשיבות שמדובר באחת בת 13, לא ייחסתי חשיבות לגיל.

...

ש. כאשר אותו מין שני אמור להיות מעל גיל מסוים ולא 13, זו עבירה חמורה. מה תגובתך?
ת. שלא חשבתי על זה."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

חקירה מיום 20.7.2015

"... ואם מישהי מדברת איתי, לא ייחסתי חשיבות לגיל, אם מישהי עונה לי אז אני כאילו מתכתב איתה..."

...

לא עניין אותי הגיל, עניין אותי לדבר עם המין השני...

...

ש. היא אמרה שהיא בת 13 אז אתה...

ת. אבל אני לא, אני לא חייב להאמין למה שהיא אומרת

...

ת. העניין הוא לדבר עם המין הנשי

ש. כל גיל?

ת. כל גיל

ש. כל גיל?

ת. כי מבחינתי אם היא היתה בת חמישים הייתי מתכתב איתה...

...

ת. יש את האחוז הקטן שהיא באמת בחורה, לגבי הגיל זה לא מעניין אותי, מעניין אותי שזה באמת אישה, מעניין אותי שזה אישה, לא מעניין אותי הגיל. אני אמרתי לך בהתחלה שאני פניתי להרבה, הרבה נשים כאילו כתבתי להן היי... עניין אותי נשים, והתכתבתי המשכתי להתכתב עם מי שענתה לי בסופו של דבר.

...

ש. ... הבעיה היחידה פה שהבחורה שהתכתבת איתה הציגה עצמה כבת 13... ואתה בכל זאת המשכת להתכתב איתה התכתבויות מיניות, פה הבעיה.

ת. תראה אני אשלים את מה שאמרתי קודם, עם.. קודם כל זה קשה... קשה למצא... כאילו אישה להתכתב איתה, הרבה פעמים עד שמישהי אתה מתכתב אתה מגלה בסוף שזה גבר, החוסר ניסיון המיני שלי, יש לי יצר...

...

ת. אני לא מחפש.. לא חיפשתי ילדה כי זה לא מעניין אותי, מה שמעניין אותי זה המין השני, כאילו להתכתב עם המין השני בגלל החוסר ...

...

ש. מעצם התשובה שלך שלא ייחסת חשיבות לגיל, אני מבין שבשלב זה הנחת שהיא באמת בת שלוש עשרה ושהיא לא משקרת על הגיל?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

ת. לא. זה שהייתי בספק לגבי הגיל זה לא קשור לעובדה שהמטרה שלי להעביר את הזמן... זה שהייתי בספק זה עניין אחד, שהייתי בספק לגבי הגיל. אני אומר שהמטרה של ההתכתבות היא להעביר את הזמן".

74. ועוד לענין זה: במסגרת חקירתו הראשונה במשטרה, ביום 19.7.2015 ציין רווח שהוא מתחרט על כך שהתכתב וחשף את גופו מול ילדה בת שלוש עשרה; כך העיד רווח שם:

"ש. מה הגיל המינימאלי של בחורה שאתה תשוחח איתה באופן מיני ותתפשט מולה במצלמה? ת. 17 נראה לי.

ש. באופן עובדתי התכתבת והתפשטת מול בת 13. מה יש לך לומר על כך?

ת. רגע של שטות, של חוסר חשיבה. רגע שאני מתחרט עליו, לא פעלתי מתוך רציונל.

...

ש. על מה יש לך לדבר עם בת 13?

ת. אתה צודק, לא הייתי צריך לעשות את זה."

75. אמנם בהמשך החקירה האמורה, טען רווח כי לא ידע אם ליאן היא בת שלוש עשרה, אולם המשיך להתכתב עימה כי היא היחידה ששיתפה עימו פעולה. רווח חזר פעמים רבות על כך שהיה ב"ספק" אם ליאן היא בת שלוש עשרה, ומכל מקום - לא ייחס חשיבות לגילה.

76. האמור לעיל הוא הודיה למעשה, או לפחות ראשית הודיה, ולחלופין – האמירות הן מסבכות את הנאשם; אולי בשל כך, טען רווח, בדיעבד, כי דבריו בחקירה הראשונה לא תועדו כדבעי, ועל כן סירב לחתום על גבי טופס החקירה. כמו כן, בפתח חקירתו השנייה במשטרה, ביום 20.7.2015, פנה אל החוקר רועי הרפז וציין כי דבריו בחקירתו הראשונה נרשמו באופן לא מדויק. חקירתו השנייה, מיום 20.7.2015 תועדה בתיעוד קולי וחזותי.

77. ההגנה ביקשה מבית המשפט בסיכומיה שלא לקבוע ממצאים על סמך החקירה מיום 19.7.2015, אולם בחרה, מטעמיה, שלא לזמן לחקירה נגדית את גובה ההודעה, רס"מ אילן פופלינגר.

ההגנה הסבירה מהלך זה בסיכומיה, כך: "ברי כי חוקר אינו יכול להעיד מזכרונו אודות פרט ספציפי שנרשם או לא נרשם בחקירה הראשונה וזימון עד והעלאת טענות בהקשר זה הינה מיותרת לחלוטין..." ובהמשך טענה ההגנה כי ויתרה על זכותה לחקור את פופלינגר "מטעמים של ייעול ההליכים בלבד".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

78. טענת ההגנה לפיה "סולפו" דבריו של רווח במסגרת חקירתו הראשונה על ידי רס"מ פופלינגר - היא טענה בעלמא, אשר לא הוכחה במהלך שמיעת הראיות, ואין בידי לקבלה, קל וחומר כאשר חקירתו הוגשה בהסכמה, על כך המשתמע מכך.

יחד עם זאת, לקחתי בחשבון שרווח חזר בו, לגופו של עניין, מהתנצלותו הגורפת כאמור לעיל, והחלטתי שלא לתת משקל מלא לדבריו בחקירה הראשונה; דא עקא, שאפילו הייתי מתעלם לחלוטין מן החקירה הראשונה, הרי שאין בכך ולא כלום, שכן ממילא יתר הראיות מובילות, באורח בוטח וחד-משמעי להרשעה.

79. עיינו הרואות: לטובתו של רווח ניתן לומר - ואני מקבל את גרסתו בנדון - כי לא יצא אל המרשתת במטרה למצוא ילדות או קטינות, דווקא, כדי לבצע בהן את זממו, או לשיטתו - כדי להפיג באמצעותן את שיעמומו.

אולם מאידך גיסא, ולרעתו של רווח, אין מנוס מן המסקנה כי בחיפוש הנואש אחר פרטנר נשי לשיחוח (צ'אט) - לא היה אכפת לו, ולא שינה לו במאום, אם ליאן היתה קטינה, בת שלוש עשרה, אם לאו.

אדרבא ואדרבא: ורק למעלה מן הצורך אעיר, כי גם אם חשד או חשש רווח משיחוח מיני עם ילדה בת שלוש עשרה, וגם אם עשה מאמץ כלשהו לברר את הענין - הוא עצר את עצמו מלרדת באמת לחקר הענין, מחמת הפחד שאם "יחפור" או יחטט יותר מדי בנושא רגיש זה אל מול ליאן, באשר לגילה האמיתי - היא תנטוש אותו, תשאירהו בדד, שוב.

הנה כי כן, האמת העצובה, והפלילית, היא זו: רווח העדיף שלא לאבד את החברה הנשית שמצא, סוף סוף, במרשתת, על פני הימנעות מביצוע עבירה פלילית.

דוגמאות לתוכן השיחות בין רווח לליאן והסבריו הדחוקים והמאולצים בדיעבד

80. שיחותיו המקוונות של הנאשם רווח עם ליאן, שאינן שנויות במחלוקת, כאמור, מלמדות במפורש כי רווח שיתף עם ליאן פעולה בשיחות התואמות את גיל שלוש עשרה, תוך ביצוע המעשים המגונים על ידו.

עדותו של רווח באשר לתוכן השיחות מצביעה על מופרכות גירסתו לפיה "לא היה מודע לגילה",

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

וכל אלה, גם הן, מובילות למסקנה חד משמעית לפיה רווח היה מודע, פוזיטיבית, לעובדה שליאן היא קטינה בת שלוש עשרה. להלן הדוגמאות הממחישות את הדברים.

81. ביום 15.4.2015, גלש רווח באתר חברתי בשם "תפוז", וכינויו היה "צהריים טובים". רווח פנה אל "ליאן כיתה ז' אלופה", כך:

"צהריים טובים: היי

צהריים טובים: מה קורה מאמי?

ליאן כיתה ז' אלופה: מה המצב?

צהריים טובים: מצויין

צהריים טובים: מה איתך?

ליאן כיתה ז' אלופה: היום בבית ספר היה לנו כל היום שיחות על יום השואה והיום ערב יום

השואה וזה ממש עצוב ומדכא

צהריים טובים: ממש באסה

צהריים טובים: רוצה לראות אותי במצלמה?

ליאן כיתה ז' אלופה: אנחנו לא מכירים

ליאן כיתה ז' אלופה: בן כמה אתה?

ליאן כיתה ז' אלופה: באיזה כיתה אתה?

צהריים טובים: 28

ליאן כיתה ז' אלופה: וואו אתה ממש גדול

צהריים טובים: בת כמה את?

ליאן כיתה ז' אלופה: בת שלוש עשרה וקצת

צהריים טובים: אה...

צהריים טובים: טוב

צהריים טובים: קניתי בגד ים חדש

צהריים טובים: שבוע הבא אני הולך איתו לים

....

צהריים טובים: אני רוצה להראות לך אותו תגידי אם הוא יפה."

82. רווח, שכבר בשלב התחלתי זה של השיחה – **השיחה הראשונה בין השניים (!)** - ידע שליאן היא בת שלוש עשרה, לא נרתע מגילה, והוא המשיך לשוחח עימה, וביקש ממנה לראותו במצלמת אינטרנט ולצפות בבגד הים שלו, עליו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

ברקע ניצני הקשר בין ליאן ורווח, כמודגם לעיל, מן הראוי לציין כי חלק מן המעורבים בפרשה זו, אשר פנו אף הם אל "ליאן כיתה ז' 2 אלופה", מיהרו לסיים השיחה עימה מיד לאחר שהציגה להם את גילה.

אך את רווח לא הרתיע הגיל של ליאן. אצה לו הדרך להראות לה את בגד הים החדש שרכש...

83. בהמשך, במסגרת שיחתם של רווח וליאן באתר "תפוז", היא שיתפה אותו בכך ששוחחה עם חברותיה מהכיתה באמצעות תכנית "סקייפ", ורווח הציע לה ש"ידברו שם" (מדובר בתוכנה המשלבת גם מצלמה, וכך יוכלו השניים גם לראות זה את זה – ש.ב.).

ליאן, בתגובה, כתבה שהיא מתביישת לראותו באמצעות מצלמת אינטרנט כי היא לא מכירה אותו. רווח ניסה להרגיע את ליאן ואמר לה: "**לא צריכים להכיר מאמי.. אנחנו סתם מדברים**".

84. הנה כי כן, עוד טרם שיחתם "החזותית" של רווח וליאן, באמצעות ה"סקייפ" ומצלמת האינטרנט, ידע רווח שליאן היא בת שלוש עשרה, המשוחחת עם חברותיה, ובאותה עת – גם לשיטתו שלו – לא היה כל טעם סביר לפיו יכול היה לחשוב (או לחשוד) שהיא אישה מבוגרת דווקא, או גבר, רחמנא ליצלן (בעדותו הביע רווח תסכול מפאת שגברים ניסו ליצור עימו קשר, בין היתר על מנת לצפות בו בעירום).

85. בחקירתו במשטרה, נשאל רווח מדוע **המשיך** לשוחח עם ליאן בנסיבות אלה, לאחר שמסרה לו את גילה. רווח השיב כך:

"ש. איך אני אמור להאמין לך שאתה לא חשבת שזאת בת שלוש עשרה? הרי היא רשמה שהיא בת שלוש עשרה, אתה אומר המבנה גוף שלה, אבל אתה מהתחלה, הרי המצלמה נפתחת רק אחרי זה, התחלתם שיחה, למה שתדבר עם ילדה בת שלוש עשרה?
ת. לא יודע, זה היה נראה לי, אני אומר לך שזה היה נראה לי חשוד כאילו המבנה גוף שלה היה נראה לי, היה נראה לי יותר פשוט מה..."

ש. איזה אינטרס יש לבחורה להיכנס לצ'ט סתם ככה ולהגיד שהיא בת שלוש עשרה למרות שהיא נגיד בת עשרים?

ת. אז לקחתי בחשבון שיכול להיות שזה מתחזה, לקחתי בחשבון גם את העניין הזה

...

ש. אבל השיחה התחילה ללא מצלמה, ובכל זאת התכתבת עם מישהי שהציגה עצמה כבת שלוש עשרה, איך אתה מסביר את זה?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

ת. אני מסביר את זה בכך שכמו שהרבה אנשים מציגים את עצמם בצ'ט עצמו כבעלי גיל מסוים ובפועל הם לא בני אותו גיל, אז גם במקרה זה אני אומר כל שכן ש... זה עוד יותר ספק... זה יכול להיות גם ילד... לפני שפותחים את המצלמה אני לא יודע מי עומד בצד השני... יכול להיות שזה גבר... יכול להיות שזה אישה בת שישים...".

ובהמשך החקירה :

"ת. רוב הגברים, רוב הנשים שמציגים את עצמם כנשים זה גברים מתחזים...

ש. מדבר איתם, כאילו היא בת שלוש עשרה למה אתה מדבר איתה...?

ת. לא, לא יש את האחוז הקטן שהיא באמת בחורה, לגבי הגיל זה לא מעניין אותי, מעניין אותי שזה באמת אישה, מעניין אותי שזה אישה, לא מעניין אותי הגיל. אני אמרתי לך בהתחלה אמרתי לך שפניתי להרבה, הרבה נשים כאילו כתבתי להן היי, היי עניין אותי נשים, והתכתבתי והמשכתי להתכתב עם מי שענתה לי בסופו של דבר".

86. מובן מאליו, כי לרווח לא היה כל יסוד להאמין, בוודאי לפני תחילתה של השיחה החזותית בינו לבין ליאן, כי מעברו השני של המחשב מצויה בגירה. רווח העיד כי היה מוטרד מכך שייתכן שליאן עלולה להיות מתחזה: ילד, אישה בת שישים, או אולי גבר. אך רווח הודה כי "הגיל לא מעניין" אותו, וכל שעמד לנגד עיניו באותה העת שהמדובר באשה המוכנה לשוחח עימו.

87. באותו יום, 15.4.2015, בשיחתם הראשונה של השניים, כאשר החלו נעזרים בתוכנת ה"סקייפ", אמר לה רווח שהוא שולח אליה בקשה לחיבור מצלמת האינטרנט, והיא מסרה לו, בתגובה, שהיא "מתביישת".

גם בשלב זה, לא היה לרווח כל שמץ של סיבה להאמין כי ליאן היא אישה מבוגרת. לאחר שהביעה ליאן את ביישנותה בפני רווח, לא רק שלא חדל מיד מהשיחה עם הקטינה, אלא המשיך בניסיונותיו לשכנעה לצפות בו באופן חזותי (וטעמיו הובררו בהמשך, כמובן); הוא הציע "פיתרון" לביישנותה, כך :

"אין לך ממה (להתבייש – ש.ב.), אף פעם לא ראית בן עם בגד ים? ... אל תראי פנים אם את מתביישת...".

ראו: כבר בהתחלת הדרך פונה רווח לליאן בשפה ילדותית, באשר הוא שואלה אם לא ראתה "בן" (להבדיל מ"גבר" למשל) עם בגד ים; השפה המתיילדת הזו מלמדת על ההבנה, או ההנחה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

הבסיסית של רווח, לפיה הוא אכן מצויטט עם ילדה ביישנית בת שלוש עשרה.

88. בהמשך הדרך לא נותנת ליאן לרווח סיבות להטיל ספק בכך שהיא בת שלוש עשרה; נהפוך הוא.

כך, בתחילת שיחתם החזותית, שאל רווח את ליאן שוב, בת כמה היא, וזו השיבה: **"שלוש עשרה וקצת"**, רווח אמר לה: **"נראית קצת יותר"**, וליאן השיבה לו: **"שלוש עשרה וחודשיים"**, רווח השיב לה: **"חח"**, וליאן הוסיפה **"תודה על המחמאה"**.

בכך תם שלב **"הבירור"** של רווח אל מול ליאן לגבי גילה, בשיחה זו.

89. מיד לאחר מכן, הראה רווח לליאן – באמצעות המצלמה המצלמת online – את בגד הים שלו, ושאל לדעתה. ליאן השיבה לו כך: **"לא יודעת מה אתה שואל אותי אני מתביישת"**.

רווח לא וויתר, המשיך ושאל – **"כדאי ללכת איתו לים?"**, וליאן השיבה: **"אם אתה אוהב אז כן"**, ורווח לחץ עוד: **"שואל אותך בתור בחורה"**. ליאן ענתה לו: **"אני לא יודעת אני מתביישת אני קטנה"**.

גם בשלב זה, לאחר שליאן הפצירה ברווח שיניח לה בענין בגד הים שלו, הואיל ולא הרגישה בנוח בסיטואציה הנדונה, והיא התביישה להתבונן בבגד הים שלו, מן הסתם – בשל גילה הצעיר, תגובתו של רווח התמצתה באמירה: **"נו באמת"**.

90. בהמשך שיחה זו, שיתפה ליאן את רווח בכך שהיא הולכת לחגיגת בר מצווה של בן כיתה.

רווח השיב לליאן: **"תהני"**, ומיד שאל אותה היכן תתקיים המסיבה. בהמשך, ליאן שיתפה את רווח בכך שהיא מתביישת לרקוד במסיבת בר המצווה, והוא עודדה כך: **"את נראית טוב"**.

רווח שאל את ליאן מה שם בית הספר שבו היא לומדת, היא השיבה לו, והוא ווידא: **"זה מה שכתוב לך על החולצה?"**, תוך שהוא ביקש ממנה לאפשר לו לצפות בסמל בית הספר שעל חולצתה. מיד לאחר מכן, חזר רווח והחמיא לליאן, כך: **"מאמי את ממש יפה (:"**.

91. רווח המשיך לשוחח עם ליאן אודות תכנים המותאמים לגילה, ובמקביל החמיא למראה החיצוני, תוך שהוא מנסה לגלוש לפסים אינטימיים; כך רווח לליאן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

"kobi mll: אם הייתי בגיל שלך הייתי רוצה להיות חבר שלך

ליאן פיאדה: אבל אתה לא

kobi mll: נכון

ליאן פיאדה: אתה כפול ממני בגיל

kobi mll: נכון

ליאן פיאדה: ואפילו יותר

kobi mll: אמרתי אם...

kobi mll: שכחת

ליאן פיאדה: צודק

kobi mll: את חמודה... יש לך גם שיער יפה."

92. בהמשך שיחה זו, ניסה רווח לעודד את ליאן באומרו לה שחמשת השנים שנתרו לה עד סיום לימודיה בבית הספר "יעברו מהר" והוא המליץ לה "להשקיע בלימודים".

ליאן – נאמנה לגילה, ילדה בת שלוש עשרה - שיתפה את רווח בכך שהיא הלכה עם אחיה הקטנים לקרקס, ושהיא "אוהבת את הפסטיגל", וכן דיברה עוד על תכנים נוספים הקשורים לגילה. לאורך כל הדרך שיתף רווח פעולה עם ליאן, במובן זה שהתייחס אליה כאל ילדה בת שלוש עשרה, והכל – כאשר משך כל השיחה כולה, עטה על עצמו בגד ים, בלבד.

ליאן מסרה לרווח שהיא מובכת מכך שהוא אינו לבוש, והוא השיב לה: "בסה"כ בגד ים, אני לא ערום... אגב, ראית פעם בן ערום?" ליאן ענתה לרווח שהיא בת שלוש עשרה, ומעולם לא ראתה."

עינינו הרואות: נוכח דבריה החד-משמעיים של ליאן, לא ייתכן שרווח לא ידע כי ליאן היא בת שלוש עשרה. ברם, רווח היה אדיש לחלוטין לכך.

93. בהמשך שיחתם הנ"ל של השניים, הביע רווח תמיהה בפני ליאן, אם לא ראתה מעודה את אחיה הקטן עירום, ומשהשיבה בשלילה, התעניין: "והיית רוצה לראות? זה לא מסקרן אותך?".

ליאן השיבה לרווח כי "זה מפחיד... זה דברים של גדולים ואני לא מבינה בזה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

94. גם תשובה זו, מסתבר, לא הרשימה את רווח באופן מיוחד, והוא שאל את ליאן, בהמשך השיחה, האם תחתוניו מוצאים חן בעיניה, והאם הם "יושבים עליו טוב". ליאן השיבה לו: **"זה מביך אותי"**.

95. בעדותו בבית המשפט ביחס לשיחה זו, העיד רווח כי "היה לו עניין שאישה תראה אותו בבגד ים", **"... וזה לא בגלל שאני חושב שהיא בת שלוש עשרה, ולכן אני רוצה להראות לה אותי"**.

96. ניתן איפוא להתרשם, כי מעבר לעובדה שרווח ידע בשלב זה כי ליאן היא קטינה החובשת את ספסל הלימודים בבית הספר, ונוטלת חלק בבר מצווה של חבר פלוני, הוא התעלם לחלוטין מתחינותיה לפיהן היא מתביישת ומובכת מנושאי השיחה שהעלה **בשל חוסר נסיונה ומפאת גילה הצעיר**. ברם, רווח לא עצר, ולו לרגע, והוא המשיך בתקשורת עימה על מנת לבצע בה, בהמשך, את זממו.

97. בשיחתו של רווח עם ליאן ביום 26.4.2015 באמצעות תכנת "סקייפ", המשיכה ליאן לשתף את רווח בתכנים התואמים את גילה (ראו, רק למשל, **"הלכתי לבית ספר היום, היום בערב אני הולכת לבר מצווה של ילד מהכיתה, הבנים אצלי בכיתה משחקים רק כדורגל, נשארו לי מלא שעורים" (ועוד)**).

רווח, מצידו, המשיך לשוחח עימה, מבלי הנד עפעף, תוך שהוא משיב לה באופן שהוא גם ענייני (לתוכן השיחה) וגם מתיילד, והוא אף ניסה לשדלה לשוחח עימו אודות נושאים מיניים, כך:

"kobi mill : אוף לוחץ לי הבגד ים הזה

ליאן פיאדה : למה לא החלפת אותו אחרי שהתקלחת?

...

kobi mill : מבאס להיות בן... הדבר הזה מציק".

ליאן השתוממה, והשיבה לרווח שאינה מבינה למה הוא מתכוון. רווח לא אמר נואש, והשיב לה שכוונתו היתה **"למה שיש לבנים בין הרגליים... מה את לא יודעת... לפעמים זה לוחץ... ולא נוח... כיף לך שאת בת..."**.

אשאל, רטורית: הכך משוחחים עם אשה מבוגרת?

98. בחקירתו במשטרה, הסביר רווח אמירה זו כך: **"רציתי לראות איך היא מגיבה לזה"**.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

בהמשך שיחה זו, רווח המשיך ושאל את ליאן האם תחתוניו מוצאים חן בעיניה, והאם "יושבים עליו טוב". ליאן השיבה לו **"זה מביך אותי"**. בטרם סיום השיחה, החמיא רווח לליאן ואמר לה **"את כוסית :)"**.

99. בחקירתו במשטרה, העיד רווח כי השימוש שעשה במילה "כוסית" נעדר קונוטציה מינית, ומבחינתו היה מדובר ב"מחמאה" רגילה. יחד עם זאת, רווח אישר כי לא היה רוצה שיקראו כך לאחותו הקטנה, לו היתה לו, כי הוא בן למשפחה "דתית".

100. רווח שיתף את החוקר בכך שלשיטתו אין כל פגם בלהחמיא לילדה בת שלוש עשרה על מראה החיצוני, וטען: **"להחמיא לה על המראה אני לא חושב שזה דבר, להחמיא לילדה על המראה, אני לא חושב שזה, אני לא רואה בזה הטרדה, אני לא מבין איפה ההטרדה פה... גם ילדות שאומרים להן שהן יפות הן שמחות על זה...אני מכיר את המילה כוסית בתור מחמאה ליופי, לא יותר מזה, ככה אני יכול להיות שאני חי בבועה... אני לא רואה בזה ביטוי מיני... יש לי חור בהשכלה"**.

101. בחירתו של רווח במילה "כוסית" כדי להחמיא לליאן, היתה אך רמז לבאות. ברי כי מעשיו של רווח, כפי שהתגלו בהמשך – מוכיחים שלא היתה לו כוונה אחרת, אלא מינית, לגבי ליאן.

כמו כן, ברור שהסברו במשטרה לגבי אמירה זו נעדר היגיון פנימי: מחד גיסא, לא היה רוצה שמאן דהוא יפנה כך לאחותו הקטנה (משום שהוא בן למשפחה דתית), אך מאידך גיסא, טען כי אין כל פסול במחמאה זו, שכן גם "ילדות" שמחות לקבלה.

102. לקראת סיומה של שיחה זו, שכנע רווח את ליאן, לאחר הפצרות רבות וחרף העובדה שאמרה לו שהיא מתביישת, לקרב את פניה למצלמה, ולתת "נשיקה" לעברה. בסיום השיחה שאל רווח את ליאן **"לא תתביישי ממני יותר?"**.

103. בשיחה נוספת, מיום 28.4.2015, שוחח רווח עם ליאן באמצעות תכנת "סקייפ" אודות תכנים התואמים את גילה, בין היתר על סדרת הטלוויזיה "גאליס".

רווח הסביר, בחקירתו במשטרה, כי גם נושא שיחה זה לא ערער את בטחונו כי הוא מנהל שיחוח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

עם אשה מבוגרת, שכן, לדבריו, "גם מבוגרים יש הרבה אנשים בוגרים שגם רואים סדרות כאלה... למשל בוב ספוג".

בשלב זה, הודה רווח במסגרת חקירתו במשטרה כי לקח בחשבון שייתכן שהמדובר בקטינה, כך :

"לקחתי בחשבון אבל הייתי בספק... אין אני לא יכול לדעת בוודאות... ואני אומר לך שעדיין הייתי בספק..."

לציין, לשם הסרת ספק: דברים דלעיל נאמרו לא במסגרת החקירה הראשונה, שלגבי תוכנה היו לרווח השגות, בדיעבד.

104. והנה, חרף ה"ספק" שקינן בליבו, אף לשיטתו שלו, תוך שהיה אדיש לחלוטין לגילה, ביצע רווח בליאן מעשה מגונה במהלך שיחתם הבאה, ביום 29.4.2015, רק בחלוף כיממה משיחתם הקודמת.

נעצור לרגע ונסכם עד כאן: בשלב זה לרווח לא היה כל ספק כי המדובר בקטינה, נוכח תכני שיחתם, לאור שיתף הפעולה שלו עימה, והן לאור התנהגותה הביישנית, התואמת את גילה. הטענה של רווח, כאילו היה לו רק ספק קל באותו שלב, ביחס לגילה של ליאן – אין לו על מה שיתבסס.

105. כך התגלגלה שיחת יום 29.4.15: בתחילת שיחתם באמצעות תוכנת "סקייפ" ניהלו רווח וליאן שיחת "חולין" שכללה, שוב, תכנים התואמים את גילה של ליאן (שיעורים, בנים מהכיתה שמשחקים כדורגל, בר מצווה, בנים ששמו חומוס במשקה של הבנות, חברה מהכיתה שרוצה לבוא אליה, עונש אפשרי מאימה של ליאן על איחור לבית ספר וכו').

רווח, בחקירתו במשטרה, העיד כי סבר שאולי היא "סתם כותבת" ו - "אני לא יודע מה הסיבה אבל המטרה שלי זה להעביר את הזמן, אז אני זורם עם ההתכתבות הזאת, להעביר את השעמום, לדבר, להעביר את הזמן..."

...

אם היא היתה אומרת לי שהיא הולכת לעשות קורס צניחה הייתי זורם איתה... אם היה לי משהו אחר להעביר את הזמן, הייתי מעביר את הזמן עם משהו אחר. זה מה שהיה זמין באותו רגע...

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

...

ש. אם זה רק להעביר את הזמן מדוע אתה מדבר עם ילדה בת שלוש עשרה? למה לא עם בחורה בגילך?
ת. שוב אני אומר ועניתי על זה זה, כבר עניתי על זה, עד שמצאתי מתוך המישהי... לא היה לי עם מי להעביר את הזמן, אם היה לי משהו אחר להעביר את הזמן, הייתי מעביר את הזמן עם מישהו אחר. זה מה שהיה זמין באותו רגע".

106. ההסבר של רווח בדבר "העברת זמן" גרידא – הוא מופרך. הרי אין חולק שזמן קצר לאחר תחילת השיחה הנ"ל הוא חשף את איבר מינו בפני ליאן, ועובדה זו מלמדת – מעבר לכל ספק – כי לא חיפש רק "להעביר את השעמום", אלא שמטרתו וכוונתו היו מיניות, והוא בחר לחשוף עצמו מול ילדה בת שלוש עשרה משום ש"זה מה שהיה זמין באותו רגע".

107. יצוין, כי במהלך אותה השיחה שאל רווח את ליאן האם ניתן לראות את פניה, והיא השיבה לו שהיא מתביישת משום שהיא קטנה. רווח לא נרתע מתשובתה של ליאן, וניסה לשכנעה למסור לו את מספר הטלפון שלה, על מנת שיוכל לצפות בתמונתה דרך תוכנת "whatsapp".

בשלב זה, צפה רווח בתמונתה של ליאן (שהוצגה לו על ידי הסוכנת); בתמונה נראית ליאן לבושה במדי צופים, ופניה מוסתרים על ידי מכשיר הטלפון הנייד שלה בתמונת צילום עצמית ("סלפיי").

לאחר שצפה בתמונה, התלונן רווח בפני ליאן שלא ניתן לראות את פניה. ליאן, בהנחיית המפעיל אושיר, הציגה לרווח תמונה נוספת שם נראתה לבושה בחולצת בית ספר לבנה, נושאת לוגו "תיכון חדש", כשהיא עומדת לצד אופניים בפתח בית הספר "תיכון חדש תל אביב" (התמונות הוגשו בהסכמה לתיק בית המשפט). יצוין, כי בסיכומים טען הסנגור כי רווח לא יכול היה לראות את שלט בית הספר.

108. עוד עולה מדוח הפעולה של הסוכנת, כי בהמשך שיחתם זו של רווח וליאן, היא התמקמה להרף עין אל מול המצלמה באופן שבו ראה רווח חלק מפניה לשניות בודדות. ליאן שאלה את רווח האם הבחין בפניה, והוא השיב בשלילה "לא ראיתי כלום", ובהמשך אמר כי ראה "רק את הגומות והלחיים".

בהנחיית אושיר, הראתה ליאן לרווח תמונה נוספת, שם ניתן היה לראות מעט מפניה ושיערה. רווח שאל אותה: "נו זה היה קשה?" והיא השיבה – "אני מתביישת ממך אתה גדול".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

109. במשטרה הסביר רווח את טעמיו לבקשתו מליאן לחשיפת פניה, כך: **"סיקרן אותי לראות את הפנים שלה, לראות עם מי אני מדבר, וגם בגלל הספק לגבי הגיל בגלל המבנה גוף, עניין אותי לראות את הפנים ולראות אם זה באמת, אם באמת החשד שלי נכון שהיא מעל גיל שלוש עשרה"**.

110. בהמשך אותה השיחה, טען רווח בפני ליאן כי **"חם לו"**, ועל פי דוח הפעולה של הסוכנת:

"... ואז הנ"ל נראה זז לאחור עם הכיסא עליו הוא יושב ונמתח כאשר כפתורי הג'ינס פתוחים והיה ניתן לראות את תחתוניו הבהירות... הנ"ל נראה מוריד חולצה, ונשאר ערום בחלק גופו העליון. וחוזר להישען על הכיסא כאשר מכנסיו עדיין פתוחים ושרואים מעט מהתחתון הבהיר".

כל אותו הזמן, המשיך רווח להתכתב עם ליאן, בעניינם אחרים, ובד בבד, כך על פי דוח הפעולה של נ.פ.: **"הנ"ל נראה מכניס את ידו מתחת לתחתון ומוציא מעט מאיבר מינו... נראה מעביר את ידיו לאיזור איבר מינו, ולאחר מכן מוציא אותם... נשען שוב לאחור על הכיסא כאשר איבר מינו חשוף יותר מקודם"**.

111. לאחר חשיפת איבר המין, אמרה ליאן לרווח כי היא רואה לו את **"הפרטי"**. בתגובה לכך, טען רווח בפני ליאן ש**"לא הבין"** על מה היא מדברת, ובהמשך אמר **"אופסססס, איך זה קרה"**, התעניין אם היא ראתה **"ממש"**, והאשים את תחתוניו – **"כנראה ברח לי מהתחתון, תחתון מעצבן"**.

112. בחקירתו במשטרה, הודה רווח כי בחשיפת איבר המין היה **"סוג של תוכן מיני"** יחד עם זאת, טען כך:

"... אבל לא משהו מפורש וברור, כי זה לא שניסיתי להגיע לסיפוק, בסך הכל רציתי לראות, הסתקרנתי לראות איך היא מגיבה על זה שכאילו ש... האיבר כאילו יוצא חלק קטן מהאיבר החוצה לראות איך, סיקרן אותי איך היא מגיבה ומיד כשהיא העירה לי על זה אני הסתרתי... הסיבה שרציתי שהיא תראה זה מתוך חוסר...".

רווח ידע כי הוא משוחח עם ילדה בת שלוש עשרה, היא אף אמרה לו במפורש מספר פעמים שהיא מתביישת ממנו, ומעשיו מביכים אותה; ואולם, רווח המשיך בשלו, ו**"התקדם"** מדיבורים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

בנושאים מיניים (כמו למשל האם ראתה בן עירום, ושיתף אותה במצוקה של "להיות בן") – למעשים, כאשר חשף את איבר מינו בפניה.

113. עולה מן המקובץ לעיל, כי בעת חשיפת איבר מינו לא היה לרווח כל טעם להאמין כי ליאן היא אישה מבוגרת, וברי כי פעולה זו מצביעה באופן ישיר, וגם בדיעבד, על מטרתו האמתית של רווח בשיחותיו המקוונות עם ליאן: לא "הפגת השעמום" או "העברת זמן" אלא – ביצוע מעשים מגונים בקטינה, מרחוק.

114. לא זו אף זאת: בעדותו בבית המשפט סיפר רווח כי הציג לליאן "כאילו" חשיפת איבר מינו בפניה נעשתה "בטעות", אולם הודה כי עשה כן בכוונה מלאה. כך העיד רווח לעניין זה רווח בבית המשפט, בחקירתו הנגדית: **"...באותו רגע עשיתי את עצמי כאילו זה לא היה מכוון, למרות שאני מודה שזה היה מכוון, אבל זה לא היה באופן מופגן, זה היה כאילו ברח לי ורציתי לראות את התגובה שלה... למה עשיתי את זה? בטוח שהיא הרבה מעל 13"**.

115. רווח המשיך במעשיו המיניים כלפי ליאן, בהזדמנויות נוספות במהלך שיחותיהם, ולא היה כל שינוי עובדתי ביחס למודעותו באשר לגילה הצעיר.

כך, למשל, בהמשך, בשיחתו של רווח עם ליאן מיום 10.5.2015, באמצעות תוכנת "סקייפ", נראה רווח "לבוש" במגבת בלבד, ולדברי הסוכנת בדוח הפעולה: **"לציין כי במהלך ההתכתבות הנ"ל נראה מספר פעמים באופן בולט נוגע באיבר מינו עם ידו ומקפיץ את איבר מינו מתחת למגבת"**.

בהמשך שיחה זו, עטה רווח על גופו גופייה ותחתונים, בלבד.

116. רווח הסביר, בחקירתו במשטרה, כי לבושו החסר היה נעוץ בעובדה שהיה לו צורך שאשה "תראה אותו", מבלי שהגיל שיחק תפקיד, כהאי ליסנא:

"ש. מדוע חזרת עם בוקסר?..."

ת. עניתי על זה שהיה לי צורך שאישה תראה אותי, תראה את הגוף שלי, וזהו..

ש. אבל זו לא אישה, זו ילדה בת שלוש עשרה...

ת. אבל אני אומר שוב, שלא היתה חשיבות לגיל אני מבחינתי מה שהיה חשוב פה בוודאות

אישיית מהמין השני ולא גבר

ש. אז זה לא משנה? גילה?

ת. לא, זה משנה, אבל לא ייחסתי, לא חיפשתי דווקא מישהי בת שלוש עשרה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

ש. התשובה שלך זה לא היתה חשיבות לגיל?
 ת. לא חיפשתי דווקא, דווקא מישהי בת שלוש עשרה
 ש. לא היתה חשיבות לגיל
 ת. לא ייחסתי חשיבות לגיל
 ש. זו התשובה שלך?
 ת. לא ייחסתי חשיבות לגיל, כמו כן שגם הייתי בספק לגבי הגיל..."

117. גם בשלב זה, לאחר תחילת ביצוע המעשים המגונים, הודה רווח בפה מלא – כי הוא "לא ייחס חשיבות" לגילה של ליאן.

118. חשוב לומר, שוב, כי גם בשיחה זו, רווח וליאן שוחחו אודות תכנים תואמים לגילה של ליאן, והיא אף לבשה חולצת בית ספר. רווח הסביר בחקירתו במשטרה, כי עובדה זו לא הרשימה אותו במיוחד, שכן גם לו, בגילו, מעל שלושים, יש בארון חולצות בית ספר ששמר מתקופת לימודיו, והוא סיפר כי לבש אותן מעת לעת.

על "הסברו" זה חזר רווח גם בעדותו בבית המשפט כך: "אם מישהו כבר שומר חולצות שהיו לו בעבר, אז הוא שומר כמה שיהיו לו לפיג'מה, להחליף, לבית".

119. תשובתו זו של רווח מדגימה את האופן המאולץ בו לכאורה "הסביר לעצמו", ואחר כך גם למשטרה, כיצד זה לא ראה את הברור מאליו, כי הוא משוחח וחושף עצמו בפני ילדונת בת שלוש עשרה.

חולצת בית ספר? - יש השומרים עליה גם בחלוף שנים רבות...

תוכנית נוער שליאן צופה בה בטלויזיה (גאליס)? – מה, אין מבוגרים שצופים בסדרות אלה, דוגמת "בובספוג"?

הילדה לבושה במדי חאקי, של תנועת הצופים? – לא מכיר את הצופים.

באותה שיחה, ורק לאחר ביצוע המעשים המגונים (שהחלו, כאמור, בשיחות הקודמות בניהם), שאל רווח את ליאן לתאריך לידתה המדויק. לדבריו של רווח בחקירתו במשטרה, שאלה זו נבעה מכך, שבאותו שלב, ניסה לחפש, שוב, את פרטיה של ליאן בתוכנת ה"אגרון".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

120. בשיחה נוספת שניהל רווח עם ליאן באמצעות תוכנת "סקייפ", ביום 13.5.2015, ביצע רווח בליאן מעשים מגונים על ידי חשיפת איבר מינו תוך כדי שיחתו עם ליאן. כך אמר רווח לליאן, בין היתר, בעת ביצוע המעשים המגונים על ידו:

"כשהם (בנים – ש.ב.) יגדלו הם יהיו יותר רגועים... ואז הם יתחילו לנשק ולחבק... כשאת תגדלי את תרצי... הוא (בן – ש.ב.) ינשק אותך בשפתיים עם הלשון, עכשיו זה מגעיל אותך אבל כשתגדלי זה לא יגעיל אותך..."

בהמשך אותה שיחה, שאל רווח את ליאן: "ראית את אבא ואמא מתנשקים?... אם הייתי בגיל שלך היית רוצה להיות חברה שלי?... יש לך שפתיים מהממות..."

על פי דוח הפעולה של הסוכנת: "במהלך שיחת הווידאו הנ"ל נראה מזיז את המגבת במכוון וחושף את איבר מינו למצלמה באופן בולט".

121. בחקירתו במשטרה, הסביר רווח את נסיבות שיחה זו: "... המטרה שלי זה לזרום עם השיחה ולדבר. עדיין היה לי את הספק, במיוחד אחרי שבדקתי שאין, אין אף אחת שקוראים לה ליאן בתאריך לידה הזה, אז ודאי שידעתי שאין פה, שלא קוראים לה ליאן ושלא, זה לא דמות אמיתית... המטרה שלי זה להעביר את הזמן..."

לגבי חשיפת איבר מינו הסביר רווח: "ש. שאשה תצפה בגופך העירום? ת. לא, לראות את התגובה שלה, כאילו סקרנות לתגובה שלה, לתגובה של אישה... לא עירום כי לא הייתי בעירום... התוכן עצמו של השיחות לא היה בהם, כל מה שהיה צורך להראות זה היה רק במראה ולא בהתכתבות עצמה, באופן שבו ישבתי ולא בהתכתבות עצמה".

122. בשיחה שהתקיימה ביום 20.5.2015 הציע רווח לליאן להיפגש עימו בחוף הים. בחקירתו במשטרה אמר בעניין זה: "... אני אין לי משיכה מינית ולא התכוונתי להיפגש איתה, ואני עומד על זה. אתה יכול להגיד עד מחר שאני משחק אותה, אין לי משיכה מינית לילדות ולא התכוונתי להיפגש עם ליאן בשום מצב".

נראה לכאורה, שכאשר יצא רווח מגדרו במשטרה, כדי לשכנע את חוקריו כי לא התכוון להיפגש עם ליאן, נימק את דבריו – ואז יצא המרצע מן השק – בכך שאין הוא נמשך מינית לילדות. דהיינו, רווח ידע שליאן היא קטינה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

123. ביום 27.5.2015 ביצע רווח מעשה מגונה נוסף בליאן, על ידי כך שחשף את איבר מינו במהלך שיחה נוספת באמצעות תוכנת "סקייפ".

124. אין בידי לקבל את המעשיה שסיפר לכאורה רווח לעצמו (לפי התרשמותי, רק בדיעבד, לאחר שנתפס בכף), ולאחר מכן גם לחוקריו, לפיה ידע כי הוא "מתעסק" עם אשה בגירה, הלוברת חולצות בית ספר וחובבת סדרות נוער, ואולי גם אוהבת לשנתף בהשתתפות באירועי בר-מצווה.

מדובר בגרסא מופרכת, שאינה עולה בקנה אחד עם התרשמותי כי רווח הוא אדם אינטליגנטי, ולא פחות חשוב – היא סותרת (גם) את הראיות בתיק.

125. יודגש: לא נעלם מעיני נ/1, הלוא הוא דיסק און קי ובו ערך רווח אוסף של תמונות של ליאן, גם בסרט וגם בסטילס, שם אכן ניתן להבחין, להרף עין, בפניה של ליאן, כמו גם במבנה גופה העליון.

אמנם, ניתן להיווכח כי לא תמיד הקפידה ליאן ללבוש חולצות רחבות, על כל המשתמע מכך, וכאמור – בזווית מסוימת, ולרגע קצרצר – ניתן להבחין בפניה ה"אמיתיות" (הסוכנת היא בת כשלושים).

לו היו ראיות אלה מופיעות בשיחה אחת, יחידה, בין השניים, ניתן היה לשקול קבלת גרסתו של רווח ביחס לספק שקינן בליבו. אבל, ראיות אלה – כאשר לוקחים בחשבון את הקונטקסט הרחב, את כלל הראיות ואת כל שעות השיחה בין השניים ואת תוכן, כמפורט לעיל – הן כטיפה בים ממש, ובהתאם – משקלן כנוצה.

126. נוכח שיתוף הפעולה של רווח עם התכנים שהעלתה ליאן, ביחד עם התעלמותו מהביישנות שהפגינה, והסבריו הבלתי מתקבלים על הדעת בקשר לכך, כמו למשל באשר למחמאה "כוסית", או הנחתו כי ליאן היא אישה מבוגרת הלוברת בחולצות בית ספר, הממציאה בדיות אודות מסיבות בר מצווה בכיתה, וחובבת סדרות נוער – אין מנוס מן המסקנה כי רווח היה מודע פוזיטיבית לגילה של ליאן.

אדרבא: לו הייתי צניקן, יכול הייתי לומר, כי רווח "זרם" עם ליאן באופן כה משכנע, במשחק התפקידים אותו הוא מנסה לתאר היום ("שיחקתי את המשחק שאותה בגירה רצתה שאשחק בו") עד כי היום – איש לא יאמין לו, כולל בית המשפט, כי "שיחק תפקיד".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

לא ניתן להניח או להאמין כי אשה בגירה תנהל שיחות רבות, ארוכות, מלאות בפרטי-פרטים המתאימים לקטינה (בר מצווה, הפסקות, שיעורים, "בנים מגעילים", אמא ואבא, מדורת ל"ג בעומר, אחים רבים ועוד ועוד...), היא תתלה בחדרה תמונות של כוכבי נוער, ותכתת רגליה לחניון של "תיכון חדש", במיוחד עבור רווח, בכדי להצטלם שם כדי להוליך אותו שולל, והכל אינה אלא "הצגה".

אמת, היום יודעים אנו, כי אכן כל הפרשה היתה מבויימת, אמנם, אולם הדבר נעשה במסגרת פעילות משטרתית, ובשום פנים ואופן אין המדובר ב"הצגה" של אשה בגירה "סתם", ששמה לנגד עיניה מטרה לנהל שיחות עם רווח, ובמסגרתה של אותה הצגה - התחזתה לילדה, כטענת רווח.

האבחנה שערך רווח בין שיחות עם "מבוגרות" לשיחה עם ליאן מצביעה על מודעותו לגילה

127. ראיה נוספת, חיצונית לשיחותיו של רווח עם ליאן, למודעותו הברורה של לכך שליאן היא בת שלוש עשרה, מצויה באבחנה שערך, מיוזמתו, בין שיחות "מיניות" שניהל עם נשים מבוגרות, לבין שיחותיו עם ליאן.

כך העיד רווח בחקירתו במשטרה מיום 19.7.2015 :

"ש. אני אומר לך שיש בידי המשטרה ראיות לכך שנהגת לשבת עירום ולנהל שיחות מיניות עם אחרים תוך כדי שאתה מצולם בעירום במצלמה המחוברת למחשב כך שהצד השני ראה אותך, מה תגובתך?

ת. לגבי השיחה עם ליאן זה לא היה בעירום מלא, הייתי עם בגד ים, תחתונים ומגבת. עם מבוגרות היה מצב שהייתי עירום אבל זה לא רלוונטי.

ש. מדוע חשוב לך כל כך להגיש שעם ליאן זה לא היה בעירום ועם אחרות כן?

ת. כי האישום זה על ליאן, אין עוד על משהו אחר. עם מבוגרות היה לי התכתבויות עם תוכן מיני מפורש ועם ליאן לא היה תוכן מיני מפורש".

128. אם תאמר שאולי דבריו של רווח עוותו בחקירתו הראשונה (כפי שטען בעלמא בבית המשפט), הרי שרווח חזר על אבחנה זו, בדרך אחרת, גם בחקירתו השנייה במשטרה, מיום 20.7.2015 והדגיש כי לא שוחח עם ליאן אודות נושאים מיניים מובהקים. כך רווח :

"ת. מה זה דברים מיניים? לא דיברתי, בקטע של ה... שישבתי בבגד ים או משהו כזה, שאמרתי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

שיש לי רצון להראות, שהגוף שלי יראה על ידי אשה...

...

ת. לא היו לי ממש שיחות על מין, ממש

ש. אוקיי...

ת. לא שאלתי אותה נגיד אם את מאוננת או משהו כזה".

החוקר שאל את רווח מנין הוא בקיא בתכנים מיניים, ורווח השיב כך :

ש. דיברת עם בנות?

ת. דיברתי עם...

ש. אוקיי

ת. נשים מבוגרות..."

לציין, כי בבית המשפט טען רווח כי הקונטקסט של האבחנה בין בגירות לליאן היה "רחב יותר", וכי דבריו הוצאו מהקשרם; איני מקבל את טענתו הסתמית של רווח בענין זה, וגם ההסברים בסיכומי ההגנה לא שכנעוני אחרת. דבריו של רווח במשטרה – מדברים בעד עצמם.

129. ראיה נוספת, שגם היא חיצונית לתקשורת בין ליאן לרווח, ואשר מלמדת – ולו בעקיפין – על הלך רוחו ועל מודעותו לגילה של ליאן, מצויה בחומר שנתפס במחשבו של האחרון.

במקרה אחר, אחת בשם "נטע לוי" פנתה אל רווח באתר "תפוז" (אותו האתר במסגרתו פגש את ליאן) והיא מסרה לו בתחילת שיחתם כי היא בת שתים עשרה בלבד.

גם במקרה שם, כמו במקרה דנן, רווח לא נרתע מגילה הצעיר של "נטע", והשיב לה "טוב רק מדברים", כדרכו. לשאלתה של נטע האם גילה "מפריע לך" - השיב בשלילה, כל עוד "מדברים" בלבד. כמו במקרה כאן, גם בשיחתו עם נטע, התעניין רווח האם ברשותה מצלמת אינטרנט, וזו השיבה כי ברשותה רק תמונות.

רווח ביקש מנטע לשלוח אליו את תמונותיה, והיא התנתה זאת בכך שיפעיל את מצלמת האינטרנט שברשותו. רווח השיב לנטע כך : "אבל אני רק עם בוקסר", נטע ענתה : "תראה לי רק את הפנים". בשלב זה, החליט רווח לסיים את השיחה עם נטע, וכך היה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

130. בעדותו בבית המשפט טען רווח כי סבר שנטע מתחזה אף היא, ולא האמין גם לה שהיא בת שתיים עשרה בלבד. מדוע? לא ממש פירש, זולת הטענה הכללית כי במרשתת הכל מתחזים, ובמיוחד באתר זה, שלטעמו של רווח עסק בענייני מין.

ברם, לענייננו ניתן להסיק – כי גיל בת מצווה אינו מהווה מחסום בפני רווח, והוא לא נרתע גם מגילה הצעיר של נטע (כפי שהציגה אותו), ויש בכך כדי ללמד על אדישותו, לכל הפחות, לשיחותיו עם קטינות.

כל זאת, מעבר לשאלה המתבקשת, מה לאדם בגילו של רווח לשוחח עם ילדה שלכל הפחות מציגה עצמה כבת שתיים עשרה? למה הכוונה "רק מדברים"? על מה ידברו? על ענייני היום? על הא ודא? קשה לקבל, להבין או לתפוס מה לאדם בגיר, אינטליגנטי, ללא ספק (כך התרשמתי באורח חד-משמעי בבית המשפט, והדבר עולה גם מחקירותיו במשטרה) – ללהג עם ילדה בת שתיים עשרה, או "אפילו" בת שלוש עשרה, גם אם נניח שהוא משועמם מאד. הצורך של רווח לשוחח עם בנות המין השני שיבש את שיקול דעתו, וגרם לו להתעלם ממה שכל אדם סביר, שומר חוק, ירחק ממנו.

131. גם בהזדמנויות נוספות, אחרת, שאינה קשורה בליאן, הוכיח רווח כי כאשר באמת עלה חשד מלפניו ביחס למתחזה - ידע לדרוש הוכחה. אגב, לעניו זה, אין נפקא מינה לגבי דידי, אם חשדו של רווח מתייחס לגיל או למגדר. כזכור, רווח חשש מלחשוף עצמו בפני גברים, והנה – היכן שהוא חושד במתחזה, הוא אינו חושש לאבד קשר עימו אם לא נחה דעתו ביחס לזהות האמיתית של אותו פלוני.

כך עולה מת/7: מדובר בשיחה נוספת שנמצאה במחשבו של רווח, שם מתוארת אינטראקציה שלו עם iambaby63, אשר הציגה עצמה בפניו כבת שבע עשרה, וטענה כי אין ברשותה מצלמת אינטרנט.

במקרה דשם, אמר רווח לנטע: "בסוף אני אגלה שזה גבר...תחשבי על דרך מקורית להוכיח לי שאת באמת בחורה חמודה בת 17".

רוצה לומר: כאשר רווח חושד בפרט מסוים, באמת ובתמים (במקרה זה – חשש כי הוא מבזבז את זמנו היקר על גבר) - הוא דורש הוכחות, ראיות; בהיעדרן – הוא מנתק קשר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

אמונו הסלקטיבי של רווח במצגיה של ליאן

132. העדר סבירות גרסתו של רווח עולה גם מהעובדה לפיה, מצד אחד, שלאורך כל הדרך ידע כי ליאן מתחזה, וכל התכנים והמצגים שהועלו על ידה בשיחותיהם המקוונות - לא היו אלא בדיה.

והנה, חרף זאת, מעניין להצביע על כך שרווח בחר להאמין לליאן דווקא בנקודה **אחת**, ספציפית: רווח סיפר, כי האמין לליאן שהיא ילידת הארץ, אשר לא עלתה לישראל לאחר שנת 2006.

מדוע? מניין צצה לה לפתע מנת האמון שבחר לתת בדבריה של ליאן? התשובה ברורה: דברים אלו "הסתדרו" לרווח עם הבדיקה שערך באמצעות תוכנת ה"אגרון" (לטענתו), כאשר התוכנה לא כללה מי שאינם ילידי הארץ, או כאלה אשר עלו ארצה לאחר 2006 (כך הסביר רווח עצמו, ואף החוקר המיומן המשטרתי, מטעם התביעה).

133. הטעם לכך שרווח טען כי האמין לליאן **רק** בנקודה זו – ברור, איפוא: באופן זה רצה רווח להראות, בדיעבד, מדוע לא "זיהתה" תוכנת האגרון את ליאן פיאדה, ומשם קפץ רווח למסקנה – כי בהיעדר זיהוי – ליאן היא מתחזה.

ברם, אין בכך כל היגיון: מדוע לא האמין רווח לטענות אין ספור של ליאן, ביחס לזהותה וגילה, ורק מצא להאמין לפרט שהשתלב בטענתו לפיה פעל לבדוק את גילה של ליאן? כאמור, רווח בחר להאמין לליאן רק היכן שהדבר תאם, ותואם בדיעבד, את קו הגנתו.

הרי ברי כי לו סבר רווח שליאן היא שקרנית ומתחזה, לא היה מבצע "פלגין דיבורא" באשר להיותה ישראלית. אדרבא, הסברו של רווח בעניין זה במסגרת חקירתו במשטרה, אינו מסתבר אף הוא, כמפורט להלן:

"ש. ... כיצד אתה בוחר לאיזה פרט להאמין ממה שהיא מספרת, הרי, אתה טוען שאתה לא מאמין לכך שהיא בת שלוש עשרה אך מאמין לכך שהיא אומרת שהיא ישראלית, הרי אתה לא יכול להאמין באופן סלקטיבי, או שאתה מאמין או שלא.

ת. אם היא אומרת לי שקוראים לה ליאן פיאדה והיא בת שלוש עשרה, ואני אמור להאמין לזה... שהיא אומרת לי שהיא בת שלוש עשרה, אז לפי ההיגיון הזה אני אמור להאמין שהיא גם ישראלית שנולדה בארץ. כאילו היא לא תעבוד עלי ... תעבוד עלי בקטע שהיא ישראלית, ולגבי השם שלה היא תאמר את האמת, זה הולך ביחד...

...

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

שאלתי אותה כמה פעמים בזמנים שונים וכל פעם היא חזרה על זה, הנחתי שבקטע הזה היא, היא באמת ישראלית במיוחד שאני רואה שרמת העברית שלה גבוהה... בלי טעויות כתיב או ... בלי טעויות כתיב או חוסר בידע במילים... למשל עולים חדשים חסר להם ידע במילים...".

134. הנה כי כן, רווח לא נתן כל טעם סביר לבחירתו להאמין לליאן דווקא בשאלה זו. תשובותיה העקביות של ליאן בענין היותה ישראלית, וכן רמת העברית הגבוהה שלה, היוו עבור רווח סממנים מובהקים לכך שמדובר בלידת הארץ.

אולם – עקביותה של ליאן באמירותיה על גילה הצעיר – דווקא לא הרשימו את רווח, והוא הדין בתכנים חוזרים ונשנים אודות מסיבות בר מצווה הנחגגות בכיתה, לבישת חולצת בית ספר, שיתוף בחוויות ילדות כמו פסטיגל או קושי בלימודים אשר עלו כחוט השני לאורך כל שיחותיהם המקוונות של רווח וליאן.

החשיבה הסלקטיבית של רווח, אינה סבירה, איננה אמיתית, ואני דוחה את טענתו – המותאמת לאחר מעשה – כאילו מצא להאמין לליאן דווקא אך ורק בנקודות הנוחות לו, קרי – אלה שלשיטתו מעידות על חפותו.

135. הנה כי כן, נוכח העובדה שרווח העיד בחקירותיו במשטרה כי "לא ייחס חשיבות" לגילה של ליאן, בשילוב עם שיחותיהם המקוונות, מהן עולה כי ליאן מסרה לרווח שהיא בת שלוש עשרה, והוא שיתף פעולה באופן מלא עם תכנים התואמים את גילה, וטעמים נוספים כמפורט לעיל, הגעתי למסקנה חד משמעית כי רווח היה מודע, לא עצם את עיניו, אלא **מודע פוזיטיבית**, לגילה של ליאן.

גרסתו של רווח באשר ל"הסרת" הספק – אינה מסתברת

136. רווח טען, כי חרף כל האמור לעיל – היה לו רק "ספק" (קלוש) שליאן היא קטינה, והוא לא נמנע מלבררו, אלא פעל בדרכים שונות על מנת להסירו.

ראשית אומר, כי לגבי דידי, אם אדם "רק" חושד, ויש לו ספק קל או קלוש שהוא חושף עצמו בפני ילדה בת שתיים עשרה – הרי הוא אשם בדיון, מבחינת מודעותו. המדיניות המשפטית הנאותה והראויה בכל הקשור בהגנה על ילדים מכתובה גישה לפיה "אם יש ספק – אין ספק".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

אדם סביר, המבקש להישאר בצידו הנכון של החוק, אם יש לו ספק ביחס לגילה של האשה / נערה / ילדה שאל מולה הוא חושף את איבר מינו, אפילו קלוש – יתכבד וירכוס את מכנסיו היטב היטב, ויעבור הלאה. היכולה להיות מחלוקת כי חייב אדם להיות בטוח, במאת האחוזים, גם **במרשתת**, כי הוא מקיים שיחת-סקס עם בגיר או בגירה?

קשה לדעת במרשתת? – זו היא בעיה שלך, בלשון העם.

בדיוק כפי שאדם אינו יכול לקיים יחסי מין עם ילדה **מחוץ** למרשתת, כך אין הוא רשאי לבצע מעשה מגונה אל מול ילדה, רק כי במרשתת "כולם מתחזים" ו – "אין לדעת".

הרי יש לדעת. מליוני אנשים ברחבי העולם מקיימים שיחות – מין זה עם זה במרשתת, בהסכמה, ובאופן חוקי לגמרי. מי שהיצר, או אפילו הבדידות – כנטען כאן, מעבירים אותו על דעתו ומשבשים את ההבנה בין מותר לאסור – אין לו אלא להלין על עצמו.

137. ראו לעניין זה את קביעותיו של כבוד השופט הנדל במסגרת רע"פ 1201/12 **קטיעי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.1.2014):

"... עמדתי היא כי צדק בית המשפט המחוזי כאשר קבע שאין להבחין בין ביצוע הטרדה מינית בתקשורת האנונימית ובין ביצועה באמצעי תקשורת אחר. אין ליצור שטח אקס-טריטוריאלי במרחב האינטרנטי בו מתירים לצד אחד לטעון שאינו יכול לדעת מבחינה משפטית מה גילו של שותפו לתקשורת. מסקנה זו אינה נובעת רק מההכרח אלא מן המציאות. גם אם מציאות זו עשויה לעורר קשיים מסוימים בהוכחה, די בכלים המשפטיים הקיימים כדי להתגבר על המשוכה.

אציין שלושה טעמים לעמדתי.

האחד... גם בביצוע פעילות מקוונת הדגש במחשבה הפלילית מושם על מודעותו של הגולש הקונקרטי ברשת ולא על מודעותו של הגולש הסביר לנסיבה מסוימת, או יכולתו של גולש כללי להיות מודע לנסיבה. אין לשלול מראש את האפשרות לפיה גולש מסוים יהא חסר מודעות לנסיבות עבירה כלשהי עקב העמימות בהתקשרות אינטרנטית.

...

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

הטעם השני הוא שסטייה מדרישת המחשבה הפלילית ביחס למעשים מקוונים אינה עולה עם הוראות חוק העונשין.

...

הטעם השלישי לדחיית טענת המבקש הוא שאין הצדקה עקרונית להחריג תקשורת אנונימית מדרישת המחשבה הפלילית. אמנם תקשורת אנונימית ברשת, כמו גם כל תקשורת אנונימית אחרת, מעוררת קשיים מסוימים. אחד מהם הוא כי אדם יכול לפרסם דבר מה או לפעול ברשת האינטרנט בעילום שם ללא קושי ממשי. ישנם המנצלים את האנונימיות כדי לעבור על החוק על סמך הנחה שלא ניתן לזהותם (ע"פ 8225/12 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו] פס' 19 לחוות דעתו של השופט ע' פוגלמן (24.02.2013)). לעתים נמצא שקשיים אלה מצריכים כי המחוקק יצור הסדרים חדשים ולעתים ניתן להתמודד עימם באמצעות הדין הקיים (לדיון בעניין זה ראו: ע"א 9183/09 The football Association Premier League נ' פלוני [פורסם בנבו] (13.05.13)). טענת המבקש היא כי אופייה האנונימי של ההתקשרות באינטרנט חותר תחת היכולת להיות מודע לעובדות המוצגות על-ידי בן שיחו כיון שכל העת מפעמת במתקשר המחשבה שכן שיחו עשוי להתחזות לאחר. טענה זו לא ניתן להלום. ברי כי האינטרנט מקל על התחזות. אך גם בהתקשרויות אחרות עשויים להתקיים פערי מידע שבגינם יטען אדם שאין ביכולתו להיות מודע לנסיבות המציאות. במובן זה האינטרנט אינו הראשון שמציף קושי ראייתי בהתקשרות שאינה חזיתית. קדמו לו הטלפון, וקודם לכן המכתב. אף בעולם הפיזי יכול אדם לשקר לאחר ביחס לגילו ואף לגבות שקר זה עם תעודת זהויה מזויפת (ראו טענה דומה שנטענה על-ידי המערער בע"פ 206/12 לויגזלץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פס' 15 (א) לפסק הדין (30.07.12)). במצב כזה, מודעותו של נאשם מסוים ביחס לגילו של המתחזה תיבחן על פי אמרותיו של האחרון או ראיות נסיבתיות. עם זאת, ברי כי אין להסיק מהתחזות זו שבכל מקרה לא ניתן להיות מודע לגילו של אדם".

138. ובכל זאת, אפילו שקבעתי לעיל כי רווח היה מודע פוזיטיבית לגילה של ליאן, וכי די ב"ספק" הקל שקינן בליבו, אם וככל שהיה כזה – כדי להרשיעו בדין, אראה להלן, מעבר לצורך, כי אף טענתו לגבי הפעולות שנקט במסגרת "הסרת הספק" – אין בהן כדי למלטו מהרשעה בדין.

139. נזכיר, כי רווח שיתף פעולה עם התכנים שהעלתה ליאן, ולא העלה בפניה, בשום שלב, את "חשדו" כי היא אישה מבוגרת ומשכך כל דבריה – הם שקר וכזב.

140. גרסתו של רווח לפיה פניה של ליאן, שנחשפו לשניות בודדות, ו"מבנה חזה המפותח" הם שהסירו מליבו את הספק שאכן מדובר בבגירה – אינה יכולה לעמוד מבחינה עובדתית והגיונית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

ראשית, פניה של ליאן נחשפו אך להרף עין, כך עולה הן מהדיסק והן מעדותה של הסוכנת, וקשה להלום מחשיפה זו את מסקנתו של רווח.

שנית, הסוכנת העידה כי הקפידה על לבישת חולצות רחבות, כאלה שאינן מסגירות קווי-מתאר של הגוף, ובכל מקרה, גם אם ראה רווח, או חשב שראה מאפיינים גופניים כאלה או אחרים – אין בכך ולא כלום, ביחס לנערות בנות שלוש עשרה, ואיני רואה מקום להרחיב עוד בענין ברור זה.

141. כפי שכבר קבעתי לעיל, גם הסברו של רווח לפיו "זרם" עם השיחה על מנת שליאן לא "תעזוב" שעה שהוא סבור, בוודאות, שהיא משקרת לו כמעט בכל מילה, אינו מסתבר, לאור שיתוף הפעולה המלא שלו עימה, ונוכח העובדה שבמסגרת "זרימה" זו – חשף בפניה את איבר מינו.

כבר קבעתי לעיל, כי רווח לא "זרם", ולא "שיתף פעולה", הוא פשוט ידע שליאן בת שלוש עשרה, ובחר באדישות ובמודע להמשיך את השיחות המרובות עימה, ולבצע בה מעשים מגונים; הרי בעצמו הסביר, פעם אחר פעם, כי למעשה היה נתון במעין ניגוד עניינים: גם אם נניח שאכן רצה לבדוק, באמת, את גילה של ליאן, הרי שרווח ידוע ידע שבדיקה אמיתית, ישירה, "תבריח" את ליאן, ובכך יאבד קשר נשי נדיר ויקר ערך.

לכן, בנקל ניתן לקבוע, כי נוכח ה"הגבלה" שגזר על עצמו רווח, שלא לחקור ישירות מול ליאן את גילה האמיתי, ושלא "לחפור" או להעמיק בנדון יתר על המידה – הרי שלא עשה די כדי לברר את גילה האמיתי.

חששו האמיתי של רווח, על בסיס נסיונו במרשתת, כי "חקירה" ישירה תגרום לליאן להיעלם מעל מסכו – אינו יכול להוות סיבה, או טעם או הגנה למחדלו המודע והמכוון שלא לברר, באופן ממשי, אל מול ליאן, אם היא אכן בת שלוש עשרה, אם לאו.

142. על כן, ובהמשך ישיר לאמור לעיל, גם ניסיונו של רווח לטעון כי ה"בדיקה" שביצע בתוכנת ה"אגרון" היתה דרכו ל"הסרת הספק" לכך שליאן היא בגירה – אין לו על מה שיסמוך, כמפורט להלן.

בדיקת רווח ב"אגרון" בוצעה במספר מועדים, כך לשיטתו; לא הוברר די הצורך מתי בדיוק החל רווח לבדוק ב"אגרון" את בדיקותיו, אולם לא יכולה להיות מחלוקת כי עוד לפני השיחה במסגרתה ביקש ממנה את תאריך הלידה שלה (והוא קיבלו ממנה), ביום 10.5.15 – הוא כבר הספיק לחשוף עצמו מולה בשיחות קודמות, ואידך זיל גמור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

מעבר לכך, מאליו מובן שאם בדיקותיו של רווח לא העלו כל תוצאה, כפי שאכן אירע, לטענתו, הרי שאותה "ליאן" עשויה או עלולה להיות אף צעירה מגיל שלוש עשרה, ורווח לא נתן כל טעם מניח את הדעת מדוע לדעתו העדר תוצאה מצביע על העובדה שמדובר דווקא **בבגירה** (זולת העובדה שנוח הדבר, מבחינה מצפונית ופלילית).

143. לא למותר לציין עוד, את שניבט גם מן השורות. רווח ניסה, לשיטתו, לברר, פעם אחר פעם, את גילה האמיתי של ליאן. מדוע בעצם? אם היה ברור לו שהוא משוחח וחושף עצמו בפני בגירה, למה יצא מגדרו והשתמש בתוכנה אסורה? למה חיפש בפייסבוק - ללא הואיל? מדוע ביקש תאריך לידה? אין זאת אלא שרווח ידע גם ידע, ואיך לא? – אל מול דבריה המפורשים של ליאן - כי הוא חושף עצמו אל מול קטינה.

144. אמור מעתה: גם אם לשיטתו של רווח הבדיקה המפוקפקת ב"אגרון" שלא הניבה דבר, היא אשר הניחה את דעתו – הרי שלפחות אחת מן הבדיקות בוצעה **לאחר** תחילת ביצוע העבירות, ללמדך כי רווח לא חשש, באמת, שהוא מבצע מעשים מגונים בקטינה, והיה אדיש לכך, לחלוטין. למצער, במקרה הטוב, רווח פשוט לא התגבר על יצרו, ולא הצליח להתאפק עד לתום בדיקה "מוצלחת" וחד-משמעית.

ברור שלו היה רווח רוצה, באמת ובתמים, "להסיר את הספק", על מנת לוודא שמדובר בבגירה, הרי שהיה מבצע את **כל** בדיקותיו (לפי תאריך לידה, שם, כתובת וכד'), **בטרם** ביצוע כל עבירה על ידו אל מול וכלפי ליאן.

145. לסיכום, מכל "בדיקותיו" אלה – אין חולק כי רווח **לא קיבל** לידו תשובה **חד משמעית** שליאן היא בגירה. גם על פי גרסתו, רווח לקח "סיכון מחושב" שמא ליאן היא קטינה, ולו על מנת שתמשיך לשוחח עימו. סיכון זה מצביע על התקיימות היסוד הנפשי, מעבר לכל ספק. כזכור, רווח העיד, כי נמנע מלעמת את ליאן עם "חשדו" על מנת שלא "להבריח" אותה. כדבריו:

"ת. ומה זה היה נותן לי? הרי הייתה מנתקת."

ש. זה היה נותן לך להסיר את הספק לגבי הגיל שלה.

ת. לא, היא הייתה מנתקת לי.

ש. לשאלת בית המשפט: נכון, אבל גם היית מסיר את הספק לגבי הגיל שלה.

ת. אבל הייתי מפסיד את הדבר שהיה כל כך חשוב לי..."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

דומני, שכל המוסיף על האמור לעיל, על סדר העדיפויות של רווח, שהביאו לכדי ביצוע עבירה פלילית – גורע.

הסוכנת לא הדיחה את רווח לדבר עבירה

146. טענת ההגנה כי התנהלותה של נ.פ. היתה בבחינת "סוכן מדיח" – היא משוללת יסוד.

כפי המפורט לעיל, לא יכולה להיות מחלוקת כי ליאן מעולם לא פנתה מיוזמתה לרווח, והוא היה זה אשר פנה אליה בכל אחת מן השיחות ביניהם.

כן עולה, כי רווח היה היחיד שהעלה את התכנים המיניים שעלו בשיחותיהם, ולא רק שליאן לא יזמה שום אקט או מהלך מיני, אלא שהיא אף מסרה לרווח, באופן עקבי, שהיא מתביישת ומובכת מכך.

147. ההגנה טענה, כי אלמלא התערבותה (או קיומה למעשה) של ליאן, רווח לא היה מבצע כל עבירה. אין בידי לקבל טענה זו. ברי, כאמור, כי הסוכנת לא שידלה את רווח לבצע מעשים מגונים בילדה בת שלוש עשרה.

גם את טענת ההגנה המרחפת מעל, כאילו לולא ליאן – לא היה רווח מגיע לספסל הנאשמים, אין בידי לקבל.

פשיטא, כי תפקידה של המשטרה הוא גם למנוע ביצוע עבירות, גם במרשתת.

אם ילדינו מהלכים על שפתה של בריכה השורצת כרישים, אין להמתין לנפילתם לתוכה, ולתוצאות הקשות של המפגש ביניהם. אין כל פסול בזריקת חכה שבקצה החוט פתיון בדמותה של "ליאן" אל המים, בדיוק על מנת לשלות את אותם הכרישים מבריכת המרשתת. בנפשנו הדבר.

148. הנה כי כן, שוכנעתי, מעל לכל ספק סביר, כי רווח עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

בשולי הדברים, מן הראוי להתייחס לדברים שאמר רווח עצמו, בחקירתו במשטרה. הלה מסר כי לא היה רוצה כי פלוני יכנה את אחותו (אם היתה לו) בתואר "כוסית". דומני, שדווקא מדברי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52206-05-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' רווח

רווח עולה כל התורה על רגל אחת, כדברי הלל הזקן: אל תעשה לחברך מה ששנוא עליך, ולו נהגת באחרות כפי שהיית רוצה שינהגו באחרותך – לא היית מגיע אל ספסל הנאשמים.

ניתנה היום, ה' טבת תשע"ט, 13 דצמבר 2018, במעמד הצדדים

שמאי בקר, שופט